

Arrest

nr. 199 056 van 31 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Tijl Uilenspiegelalaan 17
2050 ANTWERPEN**

X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
E. Smitsstraat 28 – 30
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 maart 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de eerste en de tweede verzoekende partij en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gehoord de opmerkingen van de derde en vierde verzoekende partij en hun advocaat P. ROBERT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kabul. U bent een Sikh van etnische origine. U huwde twintig jaar geleden met K.(...) G.(...) (O.V. X).

*Naar aanleiding van uw **eerste asielaanvraag** verklaarde u dat u tot 2010 woonde in de wijk Karte Parwan van Kabul. Een jaar voor uw vlucht uit Afghanistan werd uw winkel in brand gestoken. Jullie herstelden daarna de winkel die vervolgens verhuurd werd aan een zekere Jamil. Na enkele maanden liet Jamil het echter na om de huur te betalen. Toen uw vader daarop naar Jamil stapte, ontstond er een gevecht waarbij uw vader om het leven kwam. Het levenloze lichaam van uw vader werd vervolgens naar jullie huis gebracht en er werd bedreigd u eveneens om te brengen indien u Kaboel niet zou verlaten. Uit vrees voor uw leven besloot u met uw gezin en uw moeder Afghanistan te verlaten. Na het verkopen van jullie eigendom aan een smokkelaar vertrok de familie anderhalve maand voor uw aankomst in België vanuit Kabul naar Jalalabad. Vanuit Jalalabad reisde u verder naar Pakistan. In Pakistan nam u het vliegtuig naar Tasjkent, Oezbekistan. Daar werd u gescheiden van uw gezin en schoonmoeder. Een week later reisde uw gezin opnieuw met het vliegtuig samen met uw kinderen verder naar een onbekende plaats. Uzelf kon pas vier maanden later vanuit Oezbekistan vertrekken. Uw moeder zou nog een week later volgen. Uw vrouw diende in België een asielaanvraag in op 4 oktober 2010. Via vrachtwagens en auto's kwam uzelf in België aan op 24 januari 2011 en diende nog diezelfde dag ook een asielaanvraag in. Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u de oude en de huidige taskara's voor van uzelf en uw vrouw, evenals de taskara's van uw kinderen, alsook uw militair certificaat en twee foto's.*

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 4 oktober 2011 in het dossier van uzelf en van uw vrouw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS merkte daarbij op dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Afghanistan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) nam met het arrest van 6 januari 2012 een gelijkaardige beslissing en kwam eveneens tot de conclusie dat het CGVS terecht besloot dat de informatie die u en uw vrouw verstrekten onvoldoende was om te kunnen besluiten dat jullie uit Afghanistan afkomstig zijn.

*Uw **tweede asielaanvraag** van 31 januari 2012 en uw **derde asielaanvraag** van 27 februari 2012 werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

Uw dochter G.(...) K.(...) (O.V. X) diende op 31 januari 2012 eveneens een asielaanvraag in. Het CGVS nam op 28 november 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de argumentatie van het CGVS met het arrest van 11 april 2013.

*Op 3 maart 2014 hebben u, uw vrouw en uw dochter een **vierde asielaanvraag** ingediend. Uw zoon S.(...) S.(...) (O.V. X) heeft eveneens asiel gevraagd. In uw vierde asielaanvraag herhaalde u dat u uit Kabul afkomstig bent en er tot 2010 gewoond heeft. U zei dat uw problemen met Jamil aan de basis van jullie vertrek uit het land lagen. U verklaarde nog steeds Jamil te vrezen. Verder verwees u naar de algemene situatie in Afghanistan en naar de specifieke moeilijkheden van de gemeenschap van Sikhs. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legde u enkele bijkomende documenten neer. Het betrof een brief van de mensen van de gurdwara in Karte Parwan, de Afghaanse paspoorten van u en uw vrouw die jullie in de Afghaanse ambassade in Brussel verkregen hebben en een geboortecertificaat van uw dochter, eveneens uitgereikt in de ambassade. Het CGVS weigerde u en uw gezinsleden op 13 november 2014 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus omdat jullie niet aannemelijk konden maken de Afghaanse nationaliteit te bezitten. In haar arrest van 17 september 2015 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.*

*Op 6 oktober 2015 diende u samen met uw echtgenote, uw dochter, uw zoon en uw minderjarige zoon J.(...)S.(...) (O.V. X) een **vijfde asielaanvraag** in. In deze nieuwe asielaanvraag komen jullie terug op al jullie eerdere verklaringen. Jullie wijzigen de identiteit van u, uw dochter en uw zoon respectievelijk in N.(...) S.(...), A.(...) K.(...) en M.(...) S.(...) G.(...). Verder stellen jullie nu dat u met uw vrouw en uw dochter Afghanistan verliet in 1992 en dat jullie zich in India vestigden. Omwille van de discriminatie ten aanzien van Afghaanse sikhs en de beperkte levensvrijheid voor meisjes in India gaven jullie een smokkelaar de opdracht jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar regelde de Indische nationaliteit*

voor u en uw echtgenote en Indische paspoorten voor uw kinderen. In de zomer van 2010 vlogen jullie met een toeristenvisum naar het Verenigd Koninkrijk. In het Verenigd Koninkrijk aangekomen vernamen jullie dat jullie er geen asiel konden aanvragen omdat jullie met een toeristenvisum reisden. De smokkelaar stelde voor om jullie in een vrachtwagen naar het Europese continent te brengen, hetgeen jullie weigerden omdat de reis niet veilig zou zijn voor uw jongste zoon. U dreigde de smokkelaar niet te betalen, waarna hij jullie naar India zou hebben teruggebracht. Enkele maanden later reisden jullie opnieuw naar Europa. Eerst werden uw vrouw en uw kinderen en vervolgens uzelf met een visum naar Nederland gebracht, vanwaar jullie doorreisden naar België en er een eerste keer asiel aanvroegen. Jullie claimen dat jullie nog steeds enkel de Afghaanse nationaliteit bezitten. Bij terugkeer naar Afghanistan vrezden jullie vervolgd te worden omwille van jullie religie en tevens verwijzen jullie naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan.

Ter staving van jullie huidige asielaanvraag leggen jullie samen volgende stukken neer: de kopieën van de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote, de kopieën van de vluchtelingencertificaten van u en uw echtgenote, de kopie van de geboorteakte van uw jongste zoon, de geboorteakte van uw oudste zoon, zes schooldocumenten van uw dochter, twee schooldocumenten van uw oudste zoon, uw taskara (identiteitsdocument), uw militair boekje, het arbeidscontract van uw oudste zoon in België en een bundel stukken over de tewerkstelling van uw dochter in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

In uw eerdere asielaanvragen werd er door het CGVS geoordeeld dat u en uw gezinsleden geenszins aannemelijk maakten de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Er werd vastgesteld dat de kennis van u, uw vrouw, uw dochter en uw oudste zoon te kort schoot om geloof te kunnen hechten aan jullie herkomst uit Afghanistan. Tevens werd erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikte bleek dat u en uw echtgenote in werkelijkheid de Indische nationaliteit bezitten en met jullie Indische identiteit visa voor het Verenigd Koninkrijk aanvroegen en verkregen. Voor deze vaststellingen konden jullie geen aannemelijke verklaringen aandragen. De RvV bevestigde dat jullie de asielinstanties verhinderen om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot jullie profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en dat jullie aldus niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust.

In jullie huidige asielaanvragen leggen jullie volledig nieuwe verklaringen af over de identiteit, de verblijfplaatsen en de asielmotieven van u en uw familieleden. Jullie veranderen zowel de namen van u en uw kinderen als hun geboortedata en jullie geven aan dat jullie van 1992 tot 2010 in India verbleven (CGVS D.(...) p.2; CGVS G.(...) p.2,5; CGVS Sunny p.2). Jullie nemen afstand van de asielmotieven die jullie in jullie eerdere asielaanvragen uiteenzetten en jullie verklaren dat de documenten die jullie neerlegden in jullie vorige asielaanvraag (op uw taskara na) aankochten (CGVS D.(...) p.3,11). Tevens formuleren jullie een antwoord op de bevindingen van het CGVS over de Indische paspoorten waarmee jullie visa voor het Verenigd Koninkrijk bekwamen. Jullie verklaren dat u en uw echtgenote via een smokkelaar de Indische nationaliteit kochten en de eraan verbonden Indische paspoorten gebruikten om naar Europa te reizen. Desalniettemin houden jullie vol dat jullie bij jullie terugkeer naar India niet over de Indische nationaliteit kunnen beschikken. Tevens voegen u en uw gezinsleden eraan toe dat jullie in India gediscrimineerd zullen worden en dat uw dochter het slachtoffer van groepsverkrachting zal worden.

Er moet evenwel opnieuw vastgesteld worden dat jullie ook in jullie vijfde asielaanvraag nog steeds niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust en dat jullie nieuwe verklaringen, die werden aangepast aan de door het CGVS gedane vaststellingen, zeer weinig geloofwaardig zijn.

Jullie verklaren dat jullie op een bepaald moment een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. Hij zou een langdurig proces zijn opgestart om u en uw echtgenote de Indische nationaliteit te bezorgen. Voor uw kinderen werd de Indische nationaliteit niet aangevraagd: voor hen 'volstond een Indisch paspoort' om hen naar Europa te brengen (CGVS D.(...) p.6; CGVS G.(...)p.3; CGVS S.(...) p.4). U en uw gezinsleden geven toe dat u en uw echtgenote de Indische nationaliteit verkregen. Waar uw dochter en uw zoon beiden verklaren dat ze denken dat uw vrouw en u over de Indische nationaliteit beschikken, benadrukken jullie het vluchtige karakter van jullie Indische nationaliteit (CGVS G.(...) p.6; CGVS S.(...) p.4): u en uw vrouw verklaren dat jullie de Indische nationaliteit effectief verkregen maar dat jullie niet als Indisch staatsburgers gaan erkend worden omdat de smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie aankocht (CGVS G.(...) p.5; CGVS D.(...)p.3,5,11). Jullie stelling wordt evenwel tegengesproken zowel door objectieve vaststellingen in het dossier als door jullie verklaringen over de wijze waarop de smokkelaar jullie reis naar Europa regelde.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat jullie de Indische paspoorten niet neerleggen in jullie huidige asielaanvraag. Jullie eigen authentieke Indische paspoorten werden door de smokkelaar afgenomen bij aankomst in Europa, zo verklaren jullie. Hoewel jullie niet meer in het bezit zouden zijn van de paspoorten werden ze wel herhaaldelijk door verschillende instanties gecontroleerd. Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010. Na een verblijf van dertig tot veertig dagen in het Verenigd Koninkrijk besloten jullie naar India terug te keren omdat jullie de overtocht van het Verenigd Koninkrijk naar het Europese vasteland te gevaarlijk achtten (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...)p.3,10). Dat jullie er de voorkeur aan gaven om naar India terug te keren wijst op een zekere zorgeloosheid die niet overeenstemt met jullie huidige stelling dat jullie in India als fraudeurs gearresteerd gaan worden. Als tegenindicatie voor de echtheid van de paspoorten wijzen u en uw echtgenote erop dat de smokkelaar jullie speciaal naar de luchthaven van Bombay bracht omdat hij daar een regeling getroffen had (CGVS D.(...)p.4,9; CGVS G.(...)p.3). Jullie verklaringen stroken evenwel niet met de verklaringen van uw dochter die stelt dat jullie van de luchthaven van New Delhi naar Dubai vlogen (CGVS G.(...)p.2). Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat u en uw gezinsleden effectief over de Indische nationaliteit beschikken en dat jullie stelling dat jullie deze nationaliteit en bijhorende documenten op frauduleuze wijze verkregen en jullie bijgevolg niet terug kunnen keren naar India ongeloofwaardig is.

Ook jullie verklaringen over het proces waarop jullie de Indische nationaliteit verkregen kunnen niet overtuigen. U en uw echtgenote verklaren dat jullie in 2004 of 2005 een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar kocht voor u en uw vrouw de nationaliteit aan om zo aan Indische paspoorten te komen, terwijl hij voor uw kinderen enkel Indische paspoorten regelde. Het is onduidelijk waarom de smokkelaar voor uw vrouw en u de Indische nationaliteit moest kopen en niet gewoon valse of vervalste Indische paspoorten kon regelen zoals hij, volgens jullie, voor anderen en voor uw kinderen zou hebben gedaan (CGVS G.(...)p.3,5). Zeker omdat jullie beweren dat hij ook ambtenaren in de luchthaven omkocht om jullie op het vliegtuig te krijgen. Hoewel jullie verklaren dat de smokkelaar de nationaliteit voor u en voor uw echtgenote kocht, komen jullie verklaringen niet met deze handelswijze overeen: jullie bekwamen immers de Indische nationaliteit niet heel snel, maar jullie moesten er volgens uw verklaringen vijf jaar op wachten (CGVS D.(...)p.4; CGVS G.(...)p.4,5). Dit is een termijn die eerder overeenstemt met een trage administratieve procedure dan met het eenvoudig aankopen van documenten.

Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat de smokkelaar in het naturalisatieproces de bewijzen van jullie toenmalige identiteit en van jullie langdurig verblijf in India nodig had, met name jullie Afghaanse paspoorten met verblijfsvergunningen en jullie vluchtelingencertificaten (CGVS G.(...)p.5; CGVS G.(...)p.3. Deze stukken zijn immers nodig om een reguliere naturalisatieprocedure op te starten

in India, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier toegevoegd werd. Ook dit gegeven past niet in jullie stelling dat een smokkelaar jullie Indische nationaliteit eenvoudigweg kocht maar wijst er eerder op dat jullie op een reguliere manier tot Indische burgers zijn genaturaliseerd. Terzijde valt het daarbij ook op dat jullie niet meer beschikken over de documenten die komen te vervallen bij de verlening van de Indische nationaliteit. Meer bepaald kunnen jullie van jullie Afghaanse paspoorten en van jullie vluchtelingencertificaten geen originelen voorleggen. Jullie verklaren dat deze originele stukken vanuit India opgestuurd werden maar niet aankwamen (CGVS G.(...) p.4; CGVS G.(...) p.5). Het is volgens jullie in India niet toegestaan dergelijke documenten met de post te versturen (CGVS Sunny p.3; CGVS G.(...) p.5). Indien het versturen van documenten niet toegestaan is mag het evenwel verbazen dat deze stukken niet werden geweigerd of naar de afzender teruggestuurd werden maar gewoon verdwenen. Van de mislukte zending kunnen jullie overigens ook geen bewijs aanbrengen (CGVS G.(...) p.4): de nicht die de stukken naar het postkantoor bracht was gehaast waardoor ze het verzendbewijs vergat, zo verklaren jullie (CGVS G.(...) p.8; CGVS G.(...) p.4-5). Bovendien leggen u en uw gezinsleden over het verlies van jullie Afghaanse paspoorten tegenstrijdige verklaringen af. Waar uw dochter beweert dat de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote in de post verloren gingen, verklaren u en uw vrouw dat jullie de Afghaanse paspoorten het laatst zagen toen jullie ze aan de smokkelaar overhandigden (CGVS G.(...) p.4,5; CGVS D.(...) p.5,6,7,8; CGVS G.(...) p.3). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen geven voor het ontbreken van cruciale bewijsstukken voor jullie nieuw verklaarde situatie sterkt het vermoeden dat jullie andermaal niet de ware toedracht verklaren. Tot slot leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over het moment waarop jullie een smokkelaar de opdracht gaven jullie vertrek uit India te regelen. Waar u en uw echtgenote beweren dat jullie omstreeks 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden beweert uw zoon dat jullie in 2008 besloten om jullie geld niet meer aan verlengingen van een verblijfsvergunning te spenderen maar om in de plaats hiervan met jullie geld een smokkelaar jullie reis naar Europa te laten regelen (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5; CGVS Sunny p.3). Geconfronteerd met de verklaringen van haar kinderen vertelt uw echtgenote dat jullie dochter de beslissing nam om met behulp van een smokkelaar naar Europa te verhuizen omdat veel afgestudeerden in India verlaten bij gebrek aan beroepskansen (CGVS G.(...) p.4). Deze versie strookt niet met de eerdere verklaringen van u en uw vrouw dat jullie reeds in 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden om naar Europa te gaan.

Al deze elementen van uw naturalisatieproces stroken op geen enkele manier met jullie verklaringen dat een smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie kocht, maar wijzen er integendeel op dat jullie de Indische nationaliteit op reguliere weg bekwamen. Dat jullie dan ook enkel de nationaliteit voor u en uw echtgenote en niet voor uw kinderen zouden hebben aangevraagd, kan evenmin aanvaard worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat jullie niet aannemelijk maken dat jullie bij terugkeer naar India niet meer over de Indische nationaliteit zouden beschikken. Derhalve dient jullie vrees ten opzichte van India te worden beoordeeld.

Bij terugkeer naar India vrezen jullie enerzijds discriminatie omdat jullie van Afghaanse origine zijn en anderzijds vrezen jullie dat uw dochter het slachtoffer zou worden van een groepsverkrachting (CGVS D.(...) p.10; CGVS G.(...) p.3,4,5 CGVS Sunny p.5,6 CGVS G.(...) p.6,7).

Aan jullie bewering dat jullie in India dermate gediscrimineerd zouden worden dat jullie nood hebben aan de bescherming voorzien in de Vreemdelingenwet kan geen geloof worden gehecht. Jullie stellen dat jullie, ongeacht jullie Indische nationaliteit, in India als Afghanen zullen worden beschouwd en om die reden gediscrimineerd zullen worden. Zowel bij jullie stelling dat jullie als Afghanen beschouwd gaan worden als bij de door jullie gevreesde discriminatie moeten ernstige vraagtekens gesteld worden. Gevraagd naar kenmerken die jullie van de autochtone Indische bevolking onderscheiden, verwijzen uw zoon en dochter naar jullie baarddracht, jullie taal en de wijze waarop jullie de tulband knopen (CGVS Sunny p.6; CGVS G.(...) p.7). Als er dieper ingegaan wordt op het verschil in baarddracht laat uw zoon dit onderscheidend kenmerk meteen vallen, wel houdt hij vast aan zijn stelling dat de sikhs van Afghaanse origine hun tulband anders knopen dan de sikhs van Indische origine (CGVS Sunny p.6). Waarom dit een probleem zou vormen, is geenszins duidelijk. Daarnaast wijzen uw zoon en uw dochter erop dat jullie een andere taal spreken. Jullie spreken Punjabi met enkele woorden Dari door, terwijl de Indiërs Hindi spreken. Hun stelling houdt echter geen stand (CGVS G.(...) p.7; CGVS Sunny p.6). Uw kinderen hebben immers een lange schoolcarrière in New Delhi achter de rug, waardoor ze een zeer goede kennis van het Hindi moeten hebben. Ook u heeft zo'n achttien jaar een succesvolle handelszaak in New Delhi geleid waardoor ook van u aangenomen moet worden dat u een zeer goede kennis van het Hindi heeft opgedaan. Overigens hebben jullie met zo'n 30 miljoen autochtone Indiërs gemeen dat Punjabi jullie moedertaal is en is Punjabi de tweede officiële landstaal in Delhi waardoor er moeilijk

volgehouden kan worden dat men jullie in India zal herkennen als zijnde van Afghaanse origine door jullie gebruik van het Punjabi. Aangezien jullie met een groot deel van de Indische bevolking jullie moedertaal, religie, cultuur en uiterlijk delen, kan er niet aangenomen worden dat jullie in die mate door de Indische bevolking herkend zouden worden als Afghanen dat jullie met discriminatie te maken zouden krijgen.

Wat er ook van zij, de discriminatie die jullie zeggen te vrezen is hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig of ernstig om jullie in aanmerking te doen komen een beschermingsstatus. Als enige punten halen jullie aan dat jullie smeergeld gaan moeten betalen om bijvoorbeeld uw kinderen in te schrijven in school, dat uw zoon niet mee kon op schooluitstap en dat jullie niet kunnen gaan werken voor de Indische overheid (CGVS G.(...) p.7; CGVS G.(...) p.5; CGVS Sunny p.6). Jullie stelling dat jullie smeergeld zullen moeten betalen omdat jullie Afghanen zijn, wordt echter onderuit gehaald door uw echtgenote die stelt dat zowel Indiërs als Afghanen smeergeld moeten betalen in India (CGVS G.(...) p.2,3). Jullie stelling dat het betalen van smeergeld een vorm van discriminatie ten opzichte van uw gezin is, komt hierdoor te vervallen. De stelling dat jullie ondanks jullie Indische nationaliteit niet kunnen werken voor de Indische overheid kunnen jullie niet staven. Een dergelijke blote bewering heeft dan ook niet de kracht om een reëel risico op ernstige schade of een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Dat uw zoon als Afghaanse vluchteling in India niet mee op schoolreis kon, kan niet beschouwd worden als een ernstige vorm van discriminatie (CGVS Sunny p.6). Bovendien komen uit jullie verklaringen veel elementen naar boven die erop wijzen dat jullie levenskwaliteit in India niet ernstig aangetast werd door vormen van discriminatie. U vertelt immers dat u als handelaar in India goed verdiende, hetgeen allerm minst op discriminatie door de lokale bevolking wijst (CGVS D.(...) p.9). Bovendien zijn uw kinderen langdurig naar school gegaan in India. Dat uw dochter India wilde verlaten bij gebrek aan werkgelegenheid is een probleem waarmee volgens uw vrouw een groot deel van de Indische bevolking kampt.

Daarnaast verklaart uw dochter dat zij in India het slachtoffer zal worden van een groepsverkrachting. Zij meent dat ze zich een westerse kledingdracht heeft aangemeten die in India zal gezien worden als een vrijgeleide voor verkrachting (CGVS G.(...) p.2,6,7). Hoewel het CGVS erkent dat verkrachtingen in India een probleem zijn, is een loutere verwijzing naar dit fenomeen onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde vast te stellen. Uw uitspraak dat de kledingdracht in België in India iemand tot een potentieel slachtoffer van een verkrachting maakt, is een stelling die u niet onderbouwt (CGVS G.(...) p.7,8). Uit het geheel van bovenstaande elementen moet er besloten worden dat jullie doorheen de nieuwe elementen in jullie huidige asielaanvraag niet aangetoond hebben dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Naast de hierboven reeds besproken kopieën van de paspoorten en de vluchtelingencertificaten leggen jullie geen stukken neer die zicht kunnen bieden op jullie huidige identiteit of op de problemen die jullie zouden ondervinden bij terugkeer naar India. De geboorteaktes van uw zonen en de schooldocumenten van uw kinderen tonen slechts aan dat jullie in India verbleven. Daarbij moet er nog op de eigenaardigheid gewezen worden dat op de geboorteakte van uw oudste zoon aangegeven staat dat hij de Indische nationaliteit heeft. U vertelt dat deze vermelding het gevolg is van smeergeld dat u het ziekenhuis betaalde (CGVS D.(...) p.9). De stukken in verband met de tewerkstelling van uw kinderen in België hebben geen uitstaans met jullie asielaanvraag. Het militaire boekje heeft u reeds aangebracht bij uw eerdere asielaanvragen en werden toen beoordeeld. De taskara en het militaire boekje geven echter geen inzage in uw huidige identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Afghanistan teruggeleid mag worden.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kaboel. U bent een Sikh van etnische origine. U zou in Karte Parwan hebben gewoond. U huwde twintig jaar geleden met G.(...) D.(...) S.(...)(O.V. X) die een winkel had nabij Pule Khesti.

*Naar aanleiding van uw **eerste asielaanvraag** verklaarde u dat u steeds in Kabul woonde en dat een jaar voor uw vlucht uit Afghanistan de winkel van uw man in brand werd gestoken. Uw man en schoonvader herstelden daarna de winkel die vervolgens verhuurd werd aan een zekere Jamil. Na enkele maanden liet Jamil echter na de huur te betalen. Toen uw schoonvader daarop naar Jamil toeging ontstond er een gevecht waarbij uw schoonvader om het leven kwam. Het levenloze lichaam van uw schoonvader werd vervolgens naar jullie huis gebracht en er werd bedreigd uw man eveneens om te brengen indien hij Kabul niet zou verlaten. Uit vrees voor uw leven besloten u, uw man, uw drie kinderen en uw schoonmoeder Afghanistan te verlaten. Na het verkopen van jullie eigendom aan een smokkelaar vertrok de familie anderhalve maand voor uw aankomst in België vanuit Kabul naar Jalalabad. Vanuit Jalalabad reisde u verder naar Peshawar. In Peshawar nam u het vliegtuig naar Tasjkent, Oezbekistan. Daar werd u gescheiden van uw man en schoonmoeder. Een week later reisde u opnieuw met het vliegtuig samen met uw kinderen verder naar een onbekende plaats. Over land kwam u vervolgens in België waar u dezelfde dag, d.i. 4 oktober 2010, een asielaanvraag indiende. Uw man kwam enkele maanden na u in België aan en diende een asielaanvraag in op 24 januari 2011. Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u de taskara's voor van uzelf en uw man, de taskara's van uw kinderen, alsook een militair certificaat van uw man en twee foto's.*

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 4 oktober 2011 in het dossier van uzelf en van uw man een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS merkte daarbij op dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Afghanistan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) nam met het arrest van 6 januari 2012 een gelijkaardige beslissing en kwam eveneens tot de conclusie dat het CGVS terecht besloot dat de informatie die u en uw man verstrekten onvoldoende was om te kunnen besluiten dat jullie uit Afghanistan afkomstig zijn.

*Uw **tweede asielaanvraag** van 31 januari 2012 en uw **derde asielaanvraag** van 27 februari 2012 werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

Uw dochter G.(...) K.(...)(O.V. X) diende op 31 januari 2012 eveneens een asielaanvraag in. Het CGVS nam op 28 november 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de argumentatie van het CGVS met het arrest van 11 april 2013.

*Op 3 maart 2014 hebben u, uw man en uw dochter een **vierde asielaanvraag** ingediend. Het CGVS heeft deze in overweging genomen. Uw zoon S.(...) S.(...) (O.V. X) heeft eveneens asiel gevraagd. In uw vierde asielaanvraag herhaalde u dat u uit Kabul afkomstig bent en er tot 2010 gewoond heeft. U zei dat uw problemen met Jamil aan de basis van jullie vertrek uit het land lagen. U verklaarde nog steeds Jamil te vrezen. Verder verwees u naar de algemene situatie in Afghanistan en naar de specifieke moeilijkheden van de gemeenschap van Sikhs. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legde u enkele bijkomende documenten neer. Het betrof een brief van de mensen van de gurdwara in Karte Parwan, de Afghaanse paspoorten van u en uw vrouw die jullie in de Afghaanse ambassade in Brussel verkregen hebben en een geboortetest van uw dochter, eveneens uitgereikt in de ambassade.*

*Het CGVS weigerde u en uw gezinsleden op 13 november 2014 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus omdat jullie niet aannemelijk konden maken de Afghaanse nationaliteit te bezitten. In haar arrest van 17 september 2015 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. Op 6 oktober 2015 diende u samen met uw echtgenoot, uw dochter, uw zoon en uw minderjarige zoon J.(...) S.(...) (O.V. X) een **vijfde asielaanvraag** in. In uw huidige asielaanvraag komen jullie terug op al jullie eerdere verklaringen. Jullie wijzigden de namen van u, uw dochter en uw zoon respectievelijk in N.(...) S.(...), A.(...) K.(...) en M.(...) S.(...) G.(...). Verder stellen jullie nu dat u met uw man en uw dochter Afghanistan verlieten in 1992 en dat jullie zich in India vestigden. Omwille van de discriminatie ten aanzien van Afghaanse sikhs en de beperkte levensvrijheid voor meisjes in India gaven jullie een smokkelaar de opdracht jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar regelde de Indische nationaliteit*

voor u en uw echtgenoot en Indische paspoorten voor uw kinderen. In de zomer van 2010 vlogen jullie met een toeristenvisum naar het Verenigd Koninkrijk. In het Verenigd Koninkrijk aangekomen vernamen jullie dat jullie er geen asiel konden aanvragen omdat jullie met een toeristenvisum reisden. De smokkelaar stelde voor om jullie in een vrachtwagen naar het Europese continent te brengen, hetgeen jullie weigerden omdat de reis niet veilig zou zijn voor uw jongste zoon. Uw man dreigde de smokkelaar niet te betalen waarna hij jullie naar India terugbracht. Enkele maanden later werden eerst u en uw kinderen en vervolgens uw man met een visum naar Nederland gebracht, vanwaar jullie doorreisden naar België. Jullie claimen dat jullie nog steeds enkel de Afghaanse nationaliteit bezitten. Bij terugkeer naar Afghanistan vrezden jullie vervolgd te worden omwille van jullie religie en tevens verwijzen jullie naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan.

Ter staving van jullie huidige asielaanvraag leggen jullie samen volgende stukken neer: de kopieën van de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenoot, de kopieën van de vluchtelingencertificaten van u en uw echtgenoot, de kopie van de geboorteakte van uw jongste zoon, de geboorteakte van uw oudste zoon, zes schooldocumenten van uw dochter, twee schooldocumenten van uw oudste zoon, de taskara (identiteitsdocument) van uw vader, het militair boekje van uw vader, het arbeidscontract van uw oudste zoon in België en een bundel stukken over de tewerkstelling van uw dochter in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag geheel steunt op dezelfde motieven die uw echtgenoot, uw dochter en uw zoon uiteen hebben gezet. Aangezien uw gezinsleden niet de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus verleend kan worden, zoals blijkt uit de beslissing die uw echtgenoot toegestuurd werd en die hieronder hernomen wordt, kan u evenmin een van beide beschermingsstatuten verleend worden. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

In uw eerdere asielaanvragen werd er door het CGVS geoordeeld dat u en uw gezinsleden geenszins aannemelijk maakten de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Er werd vastgesteld dat de kennis van u, uw vrouw, uw dochter en uw oudste zoon te kort schoot om geloof te kunnen hechten aan jullie herkomst uit Afghanistan. Tevens werd erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikte bleek dat u en uw echtgenote in werkelijkheid de Indische nationaliteit bezitten en met jullie Indische identiteit visa voor het Verenigd Koninkrijk aanvroegen en verkregen. Voor deze vaststellingen konden jullie geen aannemelijke verklaringen aandragen. De RvV bevestigde dat jullie de asielinstanties verhinderen om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot jullie profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en dat jullie aldus niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust.

In jullie huidige asielaanvragen leggen jullie volledig nieuwe verklaringen af over de identiteit, de verblijfplaatsen en de asielmotieven van u en uw familieleden. Jullie veranderen zowel de namen van u en uw kinderen als hun geboortedata en jullie geven aan dat jullie van 1992 tot 2010 in India verbleven (CGVS D.(...) p.2; CGVS G.(...) p.2,5; CGVS Sunny p.2). Jullie nemen afstand van de asielmotieven die jullie in jullie eerdere asielaanvragen uiteenzetten en jullie verklaren dat de documenten die jullie neerlegden in jullie vorige asielaanvraag (op uw taskara na) aankochten (CGVS D.(...) p.3,11). Tevens formuleren jullie een antwoord op de bevindingen van het CGVS over de Indische paspoorten waarmee jullie visa voor het Verenigd Koninkrijk bekwamen. Jullie verklaren dat u en uw echtgenote via een smokkelaar de Indische nationaliteit kochten en de eraan verbonden Indische paspoorten gebruikten om naar Europa te reizen. Desalniettemin houden jullie vol dat jullie bij jullie terugkeer naar India niet over de Indische nationaliteit kunnen beschikken. Tevens voegen u en uw gezinsleden eraan toe dat jullie in

India gediscrimineerd zullen worden en dat uw dochter het slachtoffer van groepsverkrachting zal worden.

Er moet evenwel opnieuw vastgesteld worden dat jullie ook in jullie vijfde asielaanvraag nog steeds niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust en dat jullie nieuwe verklaringen, die werden aangepast aan de door het CGVS gedane vaststellingen, zeer weinig geloofwaardig zijn. Jullie verklaren dat jullie op een bepaald moment een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. Hij zou een langdurig proces zijn opgestart om u en uw echtgenote de Indische nationaliteit te bezorgen. Voor uw kinderen werd de Indische nationaliteit niet aangevraagd: voor hen 'volstond een Indisch paspoort' om hen naar Europa te brengen (CGVS D.(...) p.6; CGVS G.(...) p.3; CGVS Sunny p.4). U en uw gezinsleden geven toe dat u en uw echtgenote de Indische nationaliteit verkregen. Waar uw dochter en uw zoon beiden verklaren dat ze denken dat uw vrouw en u over de Indische nationaliteit beschikken, benadrukken jullie het vluchtige karakter van jullie Indische nationaliteit (CGVS G.(...) p.6; CGVS Sunny p.4): u en uw vrouw verklaren dat jullie de Indische nationaliteit effectief verkregen maar dat jullie niet als Indisch staatsburgers gaan erkend worden omdat de smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie aankocht (CGVS G.(...) p.5; CGVS D.(...) p.3,5,11). Jullie stelling wordt evenwel tegengesproken zowel door objectieve vaststellingen in het dossier als door jullie verklaringen over de wijze waarop de smokkelaar jullie reis naar Europa regelde.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat jullie de Indische paspoorten niet neerleggen in jullie huidige asielaanvraag. Jullie eigen authentieke Indische paspoorten werden door de smokkelaar afgenomen bij aankomst in Europa, zo verklaren jullie. Hoewel jullie niet meer in het bezit zouden zijn van de paspoorten werden ze wel herhaaldelijk door verschillende instanties gecontroleerd. Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010. Na een verblijf van dertig tot veertig dagen in het Verenigd Koninkrijk besloten jullie naar India terug te keren omdat jullie de overtocht van het Verenigd Koninkrijk naar het Europese vasteland te gevaarlijk achtten (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,10). Dat jullie er de voorkeur aan gaven om naar India terug te keren wijst op een zekere zorgeloosheid die niet overeenstemt met jullie huidige stelling dat jullie in India als fraudeurs gearresteerd gaan worden. Als tegenindicatie voor de echtheid van de paspoorten wijzen u en uw echtgenote erop dat de smokkelaar jullie speciaal naar de luchthaven van Bombay bracht omdat hij daar een regeling getroffen had (CGVS D.(...) p.4,9; CGVS G.(...) p.3). Jullie verklaringen stroken evenwel niet met de verklaringen van uw dochter die stelt dat jullie van de luchthaven van New Delhi naar Dubai vlogen (CGVS G.(...) p.2). Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat u en uw gezinsleden effectief over de Indische nationaliteit beschikken en dat jullie stelling dat jullie deze nationaliteit en bijhorende documenten op frauduleuze wijze verkregen en jullie bijgevolg niet terug kunnen keren naar India ongeloofwaardig is.

Ook jullie verklaringen over het proces waarop jullie de Indische nationaliteit verkregen kunnen niet overtuigen. U en uw echtgenote verklaren dat jullie in 2004 of 2005 een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar kocht voor u en uw vrouw de nationaliteit aan om zo aan Indische paspoorten te komen, terwijl hij voor uw kinderen enkel Indische paspoorten regelde. Het is onduidelijk waarom de smokkelaar voor uw vrouw en u de Indische nationaliteit moest kopen en niet gewoon valse of vervalste Indische paspoorten kon regelen zoals hij, volgens jullie, voor anderen en voor uw kinderen zou hebben gedaan (CGVS G.(...) p.3,5). Zeker omdat jullie beweren dat hij ook ambtenaren in de luchthaven omkocht om jullie op het vliegtuig te krijgen. Hoewel jullie verklaren dat de smokkelaar de nationaliteit voor u en voor uw echtgenote kocht, komen jullie verklaringen niet met deze handelswijze overeen: jullie bekwamen immers de Indische nationaliteit niet heel snel, maar jullie moesten er volgens uw verklaringen vijf jaar op wachten (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5). Dit is een termijn die eerder overeenstemt met een trage administratieve procedure dan met het eenvoudig aankopen van documenten.

Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat de smokkelaar in het naturalisatieproces de bewijzen van jullie toenmalige identiteit en van jullie langdurig verblijf in India nodig had, met name jullie Afghaanse paspoorten met verblijfsvergunningen en jullie vluchtelingencertificaten (CGVS G.(...) p.5; CGVS G.(...) p.3. Deze stukken zijn immers nodig om een reguliere naturalisatieprocedure op te starten in India, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier toegevoegd werd. Ook dit gegeven past niet in jullie stelling dat een smokkelaar jullie Indische nationaliteit eenvoudigweg kocht maar wijst er eerder op dat jullie op een reguliere manier tot Indische burgers zijn genaturaliseerd. Terzijde valt het daarbij ook op dat jullie niet meer beschikken over de documenten die komen te vervallen bij de verlening van de Indische nationaliteit. Meer bepaald kunnen jullie van jullie Afghaanse paspoorten en van jullie vluchtelingencertificaten geen originelen voorleggen. Jullie verklaren dat deze originele stukken vanuit India opgestuurd werden maar niet aankwamen (CGVS G.(...) p.4; CGVS G.(...) p.5). Het is volgens jullie in India niet toegestaan dergelijke documenten met de post te versturen (CGVS Sunny p.3; CGVS G.(...) p.5). Indien het versturen van documenten niet toegestaan is mag het evenwel verbazen dat deze stukken niet werden geweigerd of naar de afzender teruggestuurd werden maar gewoon verdwenen. Van de mislukte zending kunnen jullie overigens ook geen bewijs aanbrengen (CGVS G.(...) p.4): de nicht die de stukken naar het postkantoor bracht was gehaast waardoor ze het verzendbewijs vergat, zo verklaren jullie (CGVS G.(...) p.8; CGVS G.(...) p.4-5). Bovendien leggen u en uw gezinsleden over het verlies van jullie Afghaanse paspoorten tegenstrijdige verklaringen af. Waar uw dochter beweert dat de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote in de post verloren gingen, verklaren u en uw vrouw dat jullie de Afghaanse paspoorten het laatst zagen toen jullie ze aan de smokkelaar overhandigden (CGVS G.(...) p.4,5; CGVS D.(...) p.5,6,7,8; CGVS G.(...) p.3). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen geven voor het ontbreken van cruciale bewijsstukken voor jullie nieuw verklaarde situatie sterkt het vermoeden dat jullie andermaal niet de ware toedracht verklaren. Tot slot leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over het moment waarop jullie een smokkelaar de opdracht gaven jullie vertrek uit India te regelen. Waar u en uw echtgenote beweren dat jullie omstreeks 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden beweert uw zoon dat jullie in 2008 besloten om jullie geld niet meer aan verlengingen van een verblijfsvergunning te spenderen maar om in de plaats hiervan met jullie geld een smokkelaar jullie reis naar Europa te laten regelen (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5; CGVS Sunny p.3). Geconfronteerd met de verklaringen van haar kinderen vertelt uw echtgenote dat jullie dochter de beslissing nam om met behulp van een smokkelaar naar Europa te verhuizen omdat veel afgestudeerden in India verlaten bij gebrek aan beroepskansen (CGVS G.(...) p.4). Deze versie strookt niet met de eerdere verklaringen van u en uw vrouw dat jullie reeds in 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden om naar Europa te gaan.

Al deze elementen van uw naturalisatieproces stroken op geen enkele manier met jullie verklaringen dat een smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie kocht, maar wijzen er integendeel op dat jullie de Indische nationaliteit op reguliere weg bekwamen. Dat jullie dan ook enkel de nationaliteit voor u en uw echtgenote en niet voor uw kinderen zouden hebben aangevraagd, kan evenmin aanvaard worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat jullie niet aannemelijk maken dat jullie bij terugkeer naar India niet meer over de Indische nationaliteit zouden beschikken. Derhalve dient jullie vrees ten opzichte van India te worden beoordeeld.

Bij terugkeer naar India vrezen jullie enerzijds discriminatie omdat jullie van Afghaanse origine zijn en anderzijds vrezen jullie dat uw dochter het slachtoffer zou worden van een groepsverkrachting (CGVS D.(...) p.10; CGVS G.(...) p.3,4,5 CGVS Sunny p.5,6 CGVS G.(...) p.6,7).

Aan jullie bewering dat jullie in India dermate gediscrimineerd zouden worden dat jullie nood hebben aan de bescherming voorzien in de Vreemdelingenwet kan geen geloof worden gehecht. Jullie stellen dat jullie, ongeacht jullie Indische nationaliteit, in India als Afghanen zullen worden beschouwd en om die reden gediscrimineerd zullen worden. Zowel bij jullie stelling dat jullie als Afghanen beschouwd gaan worden als bij de door jullie gevreesde discriminatie moeten ernstige vraagtekens gesteld worden. Gevraagd naar kenmerken die jullie van de autochtone Indische bevolking onderscheiden, verwijzen uw zoon en dochter naar jullie baarddracht, jullie taal en de wijze waarop jullie de tulband knopen (CGVS Sunny p.6; CGVS G.(...) p.7). Als er dieper ingegaan wordt op het verschil in baarddracht laat uw zoon dit onderscheidend kenmerk meteen vallen, wel houdt hij vast aan zijn stelling dat de sikhs van Afghaanse origine hun tulband anders knopen dan de sikhs van Indische origine (CGVS Sunny p.6). Waarom dit een probleem zou vormen, is geenszins duidelijk. Daarnaast wijzen uw zoon en uw dochter erop dat jullie een andere taal spreken. Jullie spreken Punjabi met enkele woorden Dari door, terwijl de Indiërs Hindi spreken. Hun stelling houdt echter geen stand (CGVS G.(...) p.7; CGVS Sunny p.6). Uw kinderen hebben immers een lange schoolcarrière in New Delhi achter de rug, waardoor ze een zeer

goede kennis van het Hindi moeten hebben. Ook u heeft zo'n achttien jaar een succesvolle handelszaak in New Delhi geleid waardoor ook van u aangenomen moet worden dat u een zeer goede kennis van het Hindi heeft opgedaan. Overigens hebben jullie met zo'n 30 miljoen autochtone Indiërs gemeen dat Punjabi jullie moedertaal is en is Punjabi de tweede officiële landstaal in Delhi waardoor er moeilijk volgehouden kan worden dat men jullie in India zal herkennen als zijnde van Afghaanse origine door jullie gebruik van het Punjabi. Aangezien jullie met een groot deel van de Indische bevolking jullie moedertaal, religie, cultuur en uiterlijk delen, kan er niet aangenomen worden dat jullie in die mate door de Indische bevolking herkend zouden worden als Afghanen dat jullie met discriminatie te maken zouden krijgen.

Wat er ook van zij, de discriminatie die jullie zeggen te vrezen is hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig of ernstig om jullie in aanmerking te doen komen een beschermingsstatus. Als enige punten halen jullie aan dat jullie smeergeld gaan moeten betalen om bijvoorbeeld uw kinderen in te schrijven in school, dat uw zoon niet mee kon op schooluitstap en dat jullie niet kunnen gaan werken voor de Indische overheid (CGVS G.(...) p.7; CGVS G.(...) p.5; CGVS Sunny p.6). Jullie stelling dat jullie smeergeld zullen moeten betalen omdat jullie Afghanen zijn, wordt echter onderuit gehaald door uw echtgenote die stelt dat zowel Indiërs als Afghanen smeergeld moeten betalen in India (CGVS G.(...) p.2,3). Jullie stelling dat het betalen van smeergeld een vorm van discriminatie ten opzichte van uw gezin is, komt hierdoor te vervallen. De stelling dat jullie ondanks jullie Indische nationaliteit niet kunnen werken voor de Indische overheid kunnen jullie niet staven. Een dergelijke blote bewering heeft dan ook niet de kracht om een reëel risico op ernstige schade of een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Dat uw zoon als Afghaanse vluchteling in India niet mee op schoolreis kon, kan niet beschouwd worden als een ernstige vorm van discriminatie (CGVS Sunny p.6). Bovendien komen uit jullie verklaringen veel elementen naar boven die erop wijzen dat jullie levenskwaliteit in India niet ernstig aangetast werd door vormen van discriminatie. U vertelt immers dat u als handelaar in India goed verdiende, hetgeen allerm minst op discriminatie door de lokale bevolking wijst (CGVS D.(...) p.9). Bovendien zijn uw kinderen langdurig naar school gegaan in India. Dat uw dochter India wilde verlaten bij gebrek aan werkgelegenheid is een probleem waarmee volgens uw vrouw een groot deel van de Indische bevolking kampt.

Daarnaast verklaart uw dochter dat zij in India het slachtoffer zal worden van een groepsverkrachting. Zij meent dat ze zich een westerse kledingdracht heeft aangemeten die in India zal gezien worden als een vrijgeleide voor verkrachting (CGVS G.(...) p.2,6,7). Hoewel het CGVS erkent dat verkrachtingen in India een probleem zijn, is een loutere verwijzing naar dit fenomeen onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde vast te stellen. Uw uitspraak dat de kledingdracht in België in India iemand tot een potentieel slachtoffer van een verkrachting maakt, is een stelling die u niet onderbouwt (CGVS G.(...) p.7,8). Uit het geheel van bovenstaande elementen moet er besloten worden dat jullie doorheen de nieuwe elementen in jullie huidige asielaanvraag niet aangetoond hebben dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Naast de hierboven reeds besproken kopieën van de paspoorten en de vluchtelingencertificaten leggen jullie geen stukken neer die zicht kunnen bieden op jullie huidige identiteit of op de problemen die jullie zouden ondervinden bij terugkeer naar India. De geboorteaktes van uw zonen en de schooldocumenten van uw kinderen tonen slechts aan dat jullie in India verbleven. Daarbij moet er nog op de eigenaardigheid gewezen worden dat op de geboorteakte van uw oudste zoon aangegeven staat dat hij de Indische nationaliteit heeft. U vertelt dat deze vermelding het gevolg is van smeergeld dat u het ziekenhuis betaalde (CGVS D.(...) p.9). De stukken in verband met de tewerkstelling van uw kinderen in België hebben geen uitstaans met jullie asielaanvraag. Het militaire boekje heeft u reeds aangebracht bij uw eerdere asielaanvragen en werden toen beoordeeld. De taskara en het militaire boekje geven echter geen inzage in uw huidige identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Afghanistan teruggelid mag worden.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de derde verzoekende partij als volgt:

A. Feitenrelaas

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. Op 3 maart 2014 vroeg u voor de **eerste keer asiel** aan. Samen met u dienden uw gezinsleden een meervoudige asielaanvraag in.*

In uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u in Kabul woonde met uw ouders GURWARA D.(...) S.(...) (O.V. X) en K.(...) G.(...) (O.V. 6.697.929), uw zus K.(...) G.(...) (O.V. X) en uw jongere broer J.(...) S.(...) (O.V. X). U liep enkele jaren school in de gurdwara van Karte Parwan. Omwille van een ontspoord eigendomsconflict met een zekere Jamil ontvluchtte u samen met uw ouders, uw zus en uw broer in september 2010 het land. Op 4 oktober 2010 kwam u met uw moeder, broer en zus in België aan. Uw moeder diende toen een eerste asielaanvraag in. Op 24 januari 2011 kwam ook uw vader in België aan en diende een asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 4 oktober 2011 in het dossier van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS merkte daarbij op dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Afghanistan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) nam met het arrest van 6 januari 2012 een gelijkaardige beslissing en kwam eveneens tot de conclusie dat het CGVS terecht besloot dat de informatie die uw ouders verstrekten onvoldoende was om te kunnen besluiten dat jullie uit Afghanistan afkomstig zijn.

Op 31 januari 2012 en op 27 februari 2012 hebben uw ouders nog een tweede en een derde keer asiel gevraagd. Deze asielaanvragen werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Uw zus G.(...) heeft op 31 januari 2012 een eerste keer asiel gevraagd. Het CGVS nam op 28 november 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de argumentatie van het CGVS met het arrest van 11 april 2013.

Het CGVS weigerde uw gezinsleden op 13 november 2014 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus omdat jullie niet aannemelijk konden maken de Afghaanse nationaliteit te bezitten. In haar arrest van 17 september 2015 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

*Op 6 oktober 2015 diende u samen met uw vader, uw moeder, uw zus en uw minderjarige broer J.(...) S.(...) (O.V. X) een nieuwe asielaanvraag in. In uw **tweede asielaanvraag** komen jullie terug op jullie eerdere verklaringen. Jullie wijzigen de namen van uw vader, uw zus en uzelf respectievelijk in N.(...) S.(...), A.(...) K.(...) en M.(...) S.(...) G.(...). Verder stellen jullie nu dat uw vader met uw moeder en uw zus Afghanistan verlieten in 1992 en dat zij zich in India vestigden. Omwille van de discriminatie ten aanzien van Afghaanse sikhs en de beperkte levensvrijheid voor meisjes in India gaven jullie een smokkelaar de opdracht om jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar regelde de Indische nationaliteit voor uw vader en uw moeder en Indische paspoorten voor u, uw broer en uw zus. In de zomer van 2010 vlogen jullie met een toeristenvisum naar het Verenigd Koninkrijk. In het Verenigd Koninkrijk aangekomen vernamen jullie dat jullie er geen asiel konden aanvragen omdat jullie met een toeristenvisum reisden. De smokkelaar stelde voor om jullie in een vrachtwagen naar het Europese continent te brengen, hetgeen jullie weigerden omdat de reis niet veilig zou zijn voor uw broer. Uw vader dreigde de smokkelaar niet te betalen waarna hij jullie naar India terugbracht. Enkele maanden later werden eerst uw moeder en haar kinderen en vervolgens uw vader met een visum naar Nederland gebracht, vanwaar jullie doorreisden naar België. Jullie claimen dat jullie nog steeds enkel de Afghaanse nationaliteit bezitten. Bij terugkeer naar Afghanistan vrezen jullie vervolgd te worden omwille van jullie religie en tevens verwijzen jullie naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan.*

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u samen met uw familieleden volgende stukken neer: de kopieën van de Afghaanse paspoorten van uw ouders, de kopieën van de vluchtelingencertificaten van uw ouders, de kopie van de geboorteakte van uw broer, uw geboorteakte, zes schooldocumenten van uw zus, twee schooldocumenten van u, de taskara (identiteitsdocument) van uw vader, het militair boekje van uw vader, uw arbeidscontract in België en een bundel stukken over de tewerkstelling van uw zus in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag geheel steunt op dezelfde motieven die uw vader, uw moeder, uw zus en uw broer uiteen hebben gezet. Aangezien uw gezinsleden niet de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus verleend kan worden, zoals blijkt uit de beslissing die uw vader toegestuurd werd en die hieronder hernomen wordt, kan u evenmin een van beide beschermingsstatuten verleend worden. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

In uw eerdere asielaanvragen werd er door het CGVS geoordeeld dat u en uw gezinsleden geenszins aannemelijk maakten de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Er werd vastgesteld dat de kennis van u, uw vrouw, uw dochter en uw oudste zoon te kort schoot om geloof te kunnen hechten aan jullie herkomst uit Afghanistan. Tevens werd erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikte bleek dat u en uw echtgenote in werkelijkheid de Indische nationaliteit bezitten en met jullie Indische identiteit visa voor het Verenigd Koninkrijk aanvroegen en verkregen. Voor deze vaststellingen konden jullie geen aannemelijke verklaringen aandragen. De RvV bevestigde dat jullie de asielinstanties verhinderen om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot jullie profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en dat jullie aldus niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust.

In jullie huidige asielaanvragen leggen jullie volledig nieuwe verklaringen af over de identiteit, de verblijfplaatsen en de asielmotieven van u en uw familieleden. Jullie veranderen zowel de namen van u en uw kinderen als hun geboortedata en jullie geven aan dat jullie van 1992 tot 2010 in India verbleven (CGVS D.(...) p.2; CGVS G.(...) p.2,5; CGVS Sunny p.2). Jullie nemen afstand van de asielmotieven die jullie in jullie eerdere asielaanvragen uiteenzetten en jullie verklaren dat de documenten die jullie neerlegden in jullie vorige asielaanvraag (op uw taskara na) aankochten (CGVS D.(...) p.3,11). Tevens formuleren jullie een antwoord op de bevindingen van het CGVS over de Indische paspoorten waarmee jullie visa voor het Verenigd Koninkrijk bekwamen. Jullie verklaren dat u en uw echtgenote via een smokkelaar de Indische nationaliteit kochten en de eraan verbonden Indische paspoorten gebruikten om naar Europa te reizen. Desalniettemin houden jullie vol dat jullie bij jullie terugkeer naar India niet over de Indische nationaliteit kunnen beschikken. Tevens voegen u en uw gezinsleden eraan toe dat jullie in India gediscrimineerd zullen worden en dat uw dochter het slachtoffer van groepsverkrachting zal worden.

Er moet evenwel opnieuw vastgesteld worden dat jullie ook in jullie vijfde asielaanvraag nog steeds niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust en dat jullie nieuwe verklaringen, die werden aangepast aan de door het CGVS gedane vaststellingen, zeer weinig geloofwaardig zijn.

Jullie verklaren dat jullie op een bepaald moment een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. Hij zou een langdurig proces zijn opgestart om u en uw echtgenote de Indische nationaliteit te bezorgen. Voor uw kinderen werd de Indische nationaliteit niet aangevraagd: voor hen 'volstond een Indisch paspoort' om hen naar Europa te brengen (CGVS D.(...) p.6; CGVS G.(...) p.3; CGVS Sunny p.4). U en uw gezinsleden geven toe dat u en uw echtgenote de Indische nationaliteit verkregen. Waar uw dochter en uw zoon beiden verklaren dat ze denken dat uw vrouw en u over de Indische nationaliteit beschikken, benadrukken jullie het vluchtige karakter van jullie Indische nationaliteit (CGVS G.(...) p.6; CGVS Sunny p.4): u en uw vrouw verklaren dat jullie de Indische nationaliteit effectief verkregen maar dat jullie niet als Indisch staatsburgers gaan erkend worden omdat de smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie aankocht (CGVS G.(...) p.5; CGVS D.(...) p.3,5,11). Jullie stelling wordt evenwel tegengesproken zowel door objectieve vaststellingen in het dossier als door jullie verklaringen over de wijze waarop de smokkelaar jullie reis naar Europa regelde.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat jullie de Indische paspoorten niet neerleggen in jullie huidige asielaanvraag. Jullie eigen authentieke Indische paspoorten werden door de smokkelaar afgenomen bij aankomst in Europa, zo verklaren jullie. Hoewel jullie niet meer in het bezit zouden zijn van de paspoorten werden ze wel herhaaldelijk door verschillende instanties gecontroleerd. Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010. Na een verblijf van dertig tot veertig dagen in het Verenigd Koninkrijk besloten jullie naar India terug te keren omdat jullie de overtocht van het Verenigd Koninkrijk naar het Europese vasteland te gevaarlijk achtten (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,10). Dat jullie er de voorkeur aan gaven om naar India terug te keren wijst op een zekere zorgeloosheid die niet overeenstemt met jullie huidige stelling dat jullie in India als fraudeurs gearresteerd gaan worden. Als tegenindicatie voor de echtheid van de paspoorten wijzen u en uw echtgenote erop dat de smokkelaar jullie speciaal naar de luchthaven van Bombay bracht omdat hij daar een regeling getroffen had (CGVS D.(...) p.4,9; CGVS G.(...) p.3). Jullie verklaringen stroken evenwel niet met de verklaringen van uw dochter die stelt dat jullie van de luchthaven van New Delhi naar Dubai vlogen (CGVS G.(...) p.2). Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat u en uw gezinsleden effectief over de Indische nationaliteit beschikken en dat jullie stelling dat jullie deze nationaliteit en bijhorende documenten op frauduleuze wijze verkregen en jullie bijgevolg niet terug kunnen keren naar India ongelooftwaardig is.

Ook jullie verklaringen over het proces waarop jullie de Indische nationaliteit verkregen kunnen niet overtuigen. U en uw echtgenote verklaren dat jullie in 2004 of 2005 een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar kocht voor u en uw vrouw de nationaliteit aan om zo aan Indische paspoorten te komen, terwijl hij voor uw kinderen enkel Indische paspoorten regelde. Het is onduidelijk waarom de smokkelaar voor uw vrouw en u de Indische nationaliteit moest kopen en niet gewoon valse of vervalste Indische paspoorten kon regelen zoals hij, volgens jullie, voor anderen en voor uw kinderen zou hebben gedaan (CGVS G.(...) p.3,5). Zeker omdat jullie beweren dat hij ook ambtenaren in de luchthaven omkocht om jullie op het vliegtuig te krijgen. Hoewel jullie verklaren dat de smokkelaar de nationaliteit voor u en voor uw echtgenote kocht, komen jullie verklaringen niet met deze handelswijze overeen: jullie bekwamen immers de Indische nationaliteit niet heel snel, maar jullie moesten er volgens uw verklaringen vijf jaar op wachten (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5). Dit is een termijn die eerder overeenstemt met een trage administratieve procedure dan met het eenvoudig aankopen van documenten.

Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat de smokkelaar in het naturalisatieproces de bewijzen van jullie toenmalige identiteit en van jullie langdurig verblijf in India nodig had, met name jullie Afghaanse paspoorten met verblijfsvergunningen en jullie vluchtelingencertificaten (CGVS G.(...) p.5; CGVS G.(...) p.3. Deze stukken zijn immers nodig om een reguliere naturalisatieprocedure op te starten in India, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier toegevoegd werd. Ook dit gegeven past niet in jullie stelling dat een smokkelaar jullie Indische nationaliteit eenvoudigweg kocht maar wijst er eerder op dat jullie op een reguliere manier tot Indische burgers zijn genaturaliseerd. Terzijde valt het daarbij ook op dat jullie niet meer beschikken over de documenten die komen te vervallen bij de verlening van de Indische nationaliteit. Meer bepaald kunnen jullie van jullie Afghaanse paspoorten en van jullie vluchtelingencertificaten geen originelen voorleggen. Jullie verklaren dat deze originele stukken vanuit India opgestuurd werden maar niet aankwamen (CGVS G.(...) p.4; CGVS G.(...) p.5). Het is volgens jullie in India niet toegestaan dergelijke documenten met de post te versturen (CGVS Sunny p.3; CGVS G.(...) p.5). Indien het versturen van documenten niet toegestaan is mag het evenwel verbazen dat deze stukken niet werden geweigerd of naar de afzender teruggestuurd werden maar gewoon verdwenen. Van de mislukte zending kunnen jullie overigens ook geen bewijs aanbrengen (CGVS G.(...) p.4): de nicht die de stukken naar het postkantoor bracht was gehaast waardoor ze het verzendbewijs vergat, zo verklaren jullie (CGVS G.(...) p.8; CGVS G.(...) p.4-5). Bovendien leggen u en uw gezinsleden over het verlies van jullie Afghaanse paspoorten tegenstrijdige verklaringen af. Waar uw dochter beweert dat de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote in de

post verloren gingen, verklaren u en uw vrouw dat jullie de Afghaanse paspoorten het laatst zagen toen jullie ze aan de smokkelaar overhandigden (CGVS G.(...) p.4,5; CGVS D.(...) p.5,6,7,8; CGVS G.(...) p.3). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen geven voor het ontbreken van cruciale bewijsstukken voor jullie nieuw verklaarde situatie sterkt het vermoeden dat jullie andermaal niet de ware toedracht verklaren. Tot slot leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over het moment waarop jullie een smokkelaar de opdracht gaven jullie vertrek uit India te regelen. Waar u en uw echtgenote beweren dat jullie omstreeks 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden beweert uw zoon dat jullie in 2008 besloten om jullie geld niet meer aan verlengingen van een verblijfsvergunning te spenderen maar om in de plaats hiervan met jullie geld een smokkelaar jullie reis naar Europa te laten regelen (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5; CGVS Sunny p.3). Geconfronteerd met de verklaringen van haar kinderen vertelt uw echtgenote dat jullie dochter de beslissing nam om met behulp van een smokkelaar naar Europa te verhuizen omdat veel afgestudeerden in India verlaten bij gebrek aan beroepskansen (CGVS G.(...) p.4). Deze versie strookt niet met de eerdere verklaringen van u en uw vrouw dat jullie reeds in 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden om naar Europa te gaan.

Al deze elementen van uw naturalisatieproces stroken op geen enkele manier met jullie verklaringen dat een smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie kocht, maar wijzen er integendeel op dat jullie de Indische nationaliteit op reguliere weg bekwamen. Dat jullie dan ook enkel de nationaliteit voor u en uw echtgenote en niet voor uw kinderen zouden hebben aangevraagd, kan evenmin aanvaard worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat jullie niet aannemelijk maken dat jullie bij terugkeer naar India niet meer over de Indische nationaliteit zouden beschikken. Derhalve dient jullie vrees ten opzichte van India te worden beoordeeld.

Bij terugkeer naar India vrezen jullie enerzijds discriminatie omdat jullie van Afghaanse origine zijn en anderzijds vrezen jullie dat uw dochter het slachtoffer zou worden van een groepsverkrachting (CGVS D.(...) p.10; CGVS G.(...) p.3,4,5 CGVS Sunny p.5,6 CGVS G.(...) p.6,7).

Aan jullie bewering dat jullie in India dermate gediscrimineerd zouden worden dat jullie nood hebben aan de bescherming voorzien in de Vreemdelingenwet kan geen geloof worden gehecht. Jullie stellen dat jullie, ongeacht jullie Indische nationaliteit, in India als Afghanen zullen worden beschouwd en om die reden gediscrimineerd zullen worden. Zowel bij jullie stelling dat jullie als Afghanen beschouwd gaan worden als bij de door jullie gevreesde discriminatie moeten ernstige vraagtekens gesteld worden. Gevraagd naar kenmerken die jullie van de autochtone Indische bevolking onderscheiden, verwijzen uw zoon en dochter naar jullie baarddracht, jullie taal en de wijze waarop jullie de tulband knopen (CGVS Sunny p.6; CGVS G.(...) p.7). Als er dieper ingegaan wordt op het verschil in baarddracht laat uw zoon dit onderscheidend kenmerk meteen vallen, wel houdt hij vast aan zijn stelling dat de sikhs van Afghaanse origine hun tulband anders knopen dan de sikhs van Indische origine (CGVS Sunny p.6). Waarom dit een probleem zou vormen, is geenszins duidelijk. Daarnaast wijzen uw zoon en uw dochter erop dat jullie een andere taal spreken. Jullie spreken Punjabi met enkele woorden Dari door, terwijl de Indiërs Hindi spreken. Hun stelling houdt echter geen stand (CGVS G.(...) p.7; CGVS Sunny p.6). Uw kinderen hebben immers een lange schoolcarrière in New Delhi achter de rug, waardoor ze een zeer goede kennis van het Hindi moeten hebben. Ook u heeft zo'n achttien jaar een succesvolle handelszaak in New Delhi geleid waardoor ook van u aangenomen moet worden dat u een zeer goede kennis van het Hindi heeft opgedaan. Overigens hebben jullie met zo'n 30 miljoen autochtone Indiërs gemeen dat Punjabi jullie moedertaal is en is Punjabi de tweede officiële landstaal in Delhi waardoor er moeilijk volgehouden kan worden dat men jullie in India zal herkennen als zijnde van Afghaanse origine door jullie gebruik van het Punjabi. Aangezien jullie met een groot deel van de Indische bevolking jullie moedertaal, religie, cultuur en uiterlijk delen, kan er niet aangenomen worden dat jullie in die mate door de Indische bevolking herkend zouden worden als Afghanen dat jullie met discriminatie te maken zouden krijgen.

Wat er ook van zij, de discriminatie die jullie zeggen te vrezen is hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig of ernstig om jullie in aanmerking te doen komen een beschermingsstatus. Als enige punten halen jullie aan dat jullie smeergeld gaan moeten betalen om bijvoorbeeld uw kinderen in te schrijven in school, dat uw zoon niet mee kon op schooluitstap en dat jullie niet kunnen gaan werken voor de Indische overheid (CGVS G.(...) p.7; CGVS G.(...) p.5; CGVS Sunny p.6). Jullie stelling dat jullie smeergeld zullen moeten betalen omdat jullie Afghanen zijn, wordt echter onderuit gehaald door uw echtgenote die stelt dat zowel Indiërs als Afghanen smeergeld moeten betalen in India (CGVS G.(...) p.2,3). Jullie stelling dat het betalen van smeergeld een vorm van discriminatie ten opzichte van uw gezin is, komt hierdoor te vervallen. De stelling dat jullie ondanks jullie Indische nationaliteit niet kunnen werken voor de Indische

overheid kunnen jullie niet staven. Een dergelijke blote bewering heeft dan ook niet de kracht om een reëel risico op ernstige schade of een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Dat uw zoon als Afghaanse vluchteling in India niet mee op schoolreis kon, kan niet beschouwd worden als een ernstige vorm van discriminatie (CGVS Sunny p.6). Bovendien komen uit jullie verklaringen veel elementen naar boven die erop wijzen dat jullie levenskwaliteit in India niet ernstig aangetast werd door vormen van discriminatie. U vertelt immers dat u als handelaar in India goed verdiende, hetgeen allerm minst op discriminatie door de lokale bevolking wijst (CGVS D.(...) p.9). Bovendien zijn uw kinderen langdurig naar school gegaan in India. Dat uw dochter India wilde verlaten bij gebrek aan werkgelegenheid is een probleem waarmee volgens uw vrouw een groot deel van de Indische bevolking kampt.

Daarnaast verklaart uw dochter dat zij in India het slachtoffer zal worden van een groepsverkrachting. Zij meent dat ze zich een westerse kledingdracht heeft aangemeten die in India zal gezien worden als een vrijgeleide voor verkrachting (CGVS G.(...) p.2,6,7). Hoewel het CGVS erkent dat verkrachtingen in India een probleem zijn, is een loutere verwijzing naar dit fenomeen onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde vast te stellen. Uw uitspraak dat de kledingdracht in België in India iemand tot een potentieel slachtoffer van een verkrachting maakt, is een stelling die u niet onderbouwt (CGVS G.(...) p.7,8). Uit het geheel van bovenstaande elementen moet er besloten worden dat jullie doorheen de nieuwe elementen in jullie huidige asielaanvraag niet aangetoond hebben dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Naast de hierboven reeds besproken kopieën van de paspoorten en de vluchtelingencertificaten leggen jullie geen stukken neer die zicht kunnen bieden op jullie huidige identiteit of op de problemen die jullie zouden ondervinden bij terugkeer naar India. De geboorteaktes van uw zonen en de schooldocumenten van uw kinderen tonen slechts aan dat jullie in India verbleven. Daarbij moet er nog op de eigenaardigheid gewezen worden dat op de geboorteakte van uw oudste zoon aangegeven staat dat hij de Indische nationaliteit heeft. U vertelt dat deze vermelding het gevolg is van smeergeld dat u het ziekenhuis betaalde (CGVS D.(...) p.9). De stukken in verband met de tewerkstelling van uw kinderen in België hebben geen uitstaans met jullie asielaanvraag. Het militaire boekje heeft u reeds aangebracht bij uw eerdere asielaanvragen en werden toen beoordeeld. De taskara en het militaire boekje geven echter geen inzage in uw huidige identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Afghanistan mag teruggeleid worden.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de vierde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van religie te zijn. U bent geboren op 25 januari 2003 in New Delhi, India. Uw ouders G.(...) D.(...) S.(...) (O.V. X) en K.(...) G.(...) (O.V. X) en uw zus K.(...) G.(...) (O.V. X) ontvluchtten Afghanistan in 1992 en vestigden zich in India. Jullie verbleven in India tot u omwille van de discriminatie ten aanzien van Afghaanse sikhs en de beperkte levensvrijheid voor meisjes in India besloten het land te verlaten. Jullie gaven een smokkelaar de opdracht jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar regelde de Indische nationaliteit voor uw vader en uw moeder en Indische paspoorten voor u, uw broer en uw zus. In de zomer van 2010 vlogen jullie met een toeristenvisum naar het Verenigd Koninkrijk. In het Verenigd Koninkrijk aangekomen vernamen jullie dat jullie er geen asiel konden aanvragen omdat jullie met een toeristenvisum reisden. De smokkelaar stelde voor om jullie in een vrachtwagen naar het Europese continent te brengen, hetgeen jullie weigerden omdat de reis niet veilig zou zijn. Uw vader dreigde de smokkelaar niet te betalen waarna hij jullie naar India terugbracht. Enkele maanden later werden eerst uw moeder en haar kinderen en vervolgens uw vader met een visum naar Nederland gebracht, vanwaar jullie doorreisden naar België. Op 4 oktober 2010 kwam u met uw moeder, broer en zus in België aan. Uw

moeder diende toen een eerste asielaanvraag in. Op 24 januari 2011 kwam ook uw vader in België aan en diende een asielaanvraag in.

In hun eerste asielaanvraag verklaarden uw ouders dat ze tot aan hun vertrek naar Europa in Afghanistan woonden waar ze problemen vreesden met een zekere Jamil in het kader van een grondconflict. Het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 4 oktober 2011 in het dossier van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS merkte daarbij op dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Afghanistan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) nam met het arrest van 6 januari 2012 een gelijkaardige beslissing en kwam eveneens tot de conclusie dat het CGVS terecht besloot dat de informatie die uw ouders verstrekten onvoldoende was om te kunnen besluiten dat jullie uit Afghanistan afkomstig zijn.

Op 31 januari 2012 en op 27 februari 2012 hebben uw ouders nog een tweede en een derde keer asiel gevraagd. Deze asielaanvragen werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Uw zus G.(...) heeft op 31 januari 2012 een eerste keer asiel gevraagd. Het CGVS nam op 28 november 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de argumentatie van het CGVS met het arrest van 11 april 2013.

Op 3 maart 2014 diende uw broer samen met uw ouders en uw zus een nieuwe asielaanvraag in. Het CGVS weigerde uw gezinsleden op 13 november 2014 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus omdat dat jullie niet aannemelijk konden maken de Afghaanse nationaliteit te bezitten. In haar arrest van 17 september 2015 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

U vroeg op 6 oktober 2015 samen met uw ouders, uw zus en uw broer asiel aan. Jullie claimen dat jullie nog steeds enkel de Afghaanse nationaliteit bezitten. Bij terugkeer naar Afghanistan vrezden jullie vervolgd te worden omwille van jullie religie en tevens verwijzen jullie naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan.

Ter staving van jullie huidige asielaanvraag leggen jullie samen volgende stukken neer: de kopieën van de Afghaanse paspoorten van uw ouders, de kopieën van de vluchtelingencertificaten van uw ouders, de kopie van uw geboorteakte, de geboorteakte van uw broer, zes schooldocumenten van uw zus, twee schooldocumenten van u, de taskara (identiteitsdocument) van uw vader, het militair boekje van uw vader, het arbeidscontract van uw broer in België en een bundel stukken over de tewerkstelling van uw zus in België.

B. Motivering

U werd uitgenodigd om op 16 februari 2016 uw asielmotieven uiteen te zetten op het Commissariaatgeneraal. Aan het begin van het gehoor gaf u aan dat u weigerde het gehoor af te leggen omdat uw moeder tijdens haar gehoor onheus behandeld zou zijn geweest. U werd kort de inhoud geschetst van het gehoor met uw moeder. Er werd u gemeld dat er zich tijdens dat gehoor geen incidenten voordeden en dat uw moeder er destijds op geen enkel moment blijk van gaf onrespectvol behandeld te zijn geweest. Er werden u en uw moeder excuses aangeboden indien uw moeder zich desalniettemin onheus behandeld zou hebben gevoeld en er werd u uitgelegd dat het geenszins de betrachting van het CGVS was dat uw moeder zich zo zou voelen. U werd vervolgens uitgelegd dat u vandaag de kans heeft uw asielmotieven uiteen te zetten en u werd warm aangemoedigd deze kans te grijpen. Desalniettemin koos u ervoor, tevens op advies van uw vader en uw advocaat, om het gehoor niet verder te zetten.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken kon evenwel opgemaakt worden dat u uw asielaanvraag geheel steunt op dezelfde motieven die uw vader, uw moeder, uw zus en uw broer uiteen hebben gezet. Aangezien uw gezinsleden niet de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus verleend kan worden, zoals blijkt uit de beslissing die uw vader toegestuurd werd en die hieronder hernomen wordt, kan u evenmin een van beide beschermingsstatuten verleend worden. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

In uw eerdere asielaanvragen werd er door het CGVS geoordeeld dat u en uw gezinsleden geenszins aannemelijk maakten de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Er werd vastgesteld dat de kennis van u, uw vrouw, uw dochter en uw oudste zoon te kort schoot om geloof te kunnen hechten aan jullie herkomst uit Afghanistan. Tevens werd erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikte bleek dat u en uw echtgenote in werkelijkheid de Indische nationaliteit bezitten en met jullie Indische identiteit visa voor het Verenigd Koninkrijk aanvroegen en verkregen. Voor deze vaststellingen konden jullie geen aannemelijke verklaringen aandragen. De RvV bevestigde dat jullie de asielinstanties verhinderen om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot jullie profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en dat jullie aldus niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust.

In jullie huidige asielaanvragen leggen jullie volledig nieuwe verklaringen af over de identiteit, de verblijfplaatsen en de asielmotieven van u en uw familieleden. Jullie veranderen zowel de namen van u en uw kinderen als hun geboortedata en jullie geven aan dat jullie van 1992 tot 2010 in India verbleven (CGVS D.(...) p.2; CGVS G.(...) p.2,5; CGVS Sunny p.2). Jullie nemen afstand van de asielmotieven die jullie in jullie eerdere asielaanvragen uiteenzetten en jullie verklaren dat de documenten die jullie neerlegden in jullie vorige asielaanvraag (op uw taskara na) aankochten (CGVS D.(...) p.3,11). Tevens formuleren jullie een antwoord op de bevindingen van het CGVS over de Indische paspoorten waarmee jullie visa voor het Verenigd Koninkrijk bekwamen. Jullie verklaren dat u en uw echtgenote via een smokkelaar de Indische nationaliteit kochten en de eraan verbonden Indische paspoorten gebruikten om naar Europa te reizen. Desalniettemin houden jullie vol dat jullie bij jullie terugkeer naar India niet over de Indische nationaliteit kunnen beschikken. Tevens voegen u en uw gezinsleden eraan toe dat jullie in India gediscrimineerd zullen worden en dat uw dochter het slachtoffer van groepsverkrachting zal worden.

Er moet evenwel opnieuw vastgesteld worden dat jullie ook in jullie vijfde asielaanvraag nog steeds niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust en dat jullie nieuwe verklaringen, die werden aangepast aan de door het CGVS gedane vaststellingen, zeer weinig geloofwaardig zijn.

Jullie verklaren dat jullie op een bepaald moment een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. Hij zou een langdurig proces zijn opgestart om u en uw echtgenote de Indische nationaliteit te bezorgen. Voor uw kinderen werd de Indische nationaliteit niet aangevraagd: voor hen 'volstond een Indisch paspoort' om hen naar Europa te brengen (CGVS D.(...) p.6; CGVS G.(...) p.3; CGVS Sunny p.4). U en uw gezinsleden geven toe dat u en uw echtgenote de Indische nationaliteit verkregen. Waar uw dochter en uw zoon beiden verklaren dat ze denken dat uw vrouw en u over de Indische nationaliteit beschikken, benadrukken jullie het vluchtige karakter van jullie Indische nationaliteit (CGVS G.(...) p.6; CGVS Sunny p.4): u en uw vrouw verklaren dat jullie de Indische nationaliteit effectief verkregen maar dat jullie niet als Indisch staatsburgers gaan erkend worden omdat de smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie aankocht (CGVS G.(...) p.5; CGVS D.(...) p.3,5,11). Jullie stelling wordt evenwel tegengesproken zowel door objectieve vaststellingen in het dossier als door jullie verklaringen over de wijze waarop de smokkelaar jullie reis naar Europa regelde.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat jullie de Indische paspoorten niet neerleggen in jullie huidige asielaanvraag. Jullie eigen authentieke Indische paspoorten werden door de smokkelaar afgenomen bij aankomst in Europa, zo verklaren jullie. Hoewel jullie niet meer in het bezit zouden zijn van de paspoorten werden ze wel herhaaldelijk door verschillende instanties gecontroleerd. Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie

werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010. Na een verblijf van dertig tot veertig dagen in het Verenigd Koninkrijk besloten jullie naar India terug te keren omdat jullie de overtocht van het Verenigd Koninkrijk naar het Europese vasteland te gevaarlijk achtten (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,10). Dat jullie er de voorkeur aan gaven om naar India terug te keren wijst op een zekere zorgeloosheid die niet overeenstemt met jullie huidige stelling dat jullie in India als fraudeurs gearresteerd gaan worden. Als tegenindicatie voor de echtheid van de paspoorten wijzen u en uw echtgenote erop dat de smokkelaar jullie speciaal naar de luchthaven van Bombay bracht omdat hij daar een regeling getroffen had (CGVS D.(...) p.4,9; CGVS G.(...) p.3). Jullie verklaringen stroken evenwel niet met de verklaringen van uw dochter die stelt dat jullie van de luchthaven van New Delhi naar Dubai vlogen (CGVS G.(...) p.2). Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat u en uw gezinsleden effectief over de Indische nationaliteit beschikken en dat jullie stelling dat jullie deze nationaliteit en bijhorende documenten op frauduleuze wijze verkregen en jullie bijgevolg niet terug kunnen keren naar India ongeloofwaardig is.

Ook jullie verklaringen over het proces waarop jullie de Indische nationaliteit verkregen kunnen niet overtuigen. U en uw echtgenote verklaren dat jullie in 2004 of 2005 een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar kocht voor u en uw vrouw de nationaliteit aan om zo aan Indische paspoorten te komen, terwijl hij voor uw kinderen enkel Indische paspoorten regelde. Het is onduidelijk waarom de smokkelaar voor uw vrouw en u de Indische nationaliteit moest kopen en niet gewoon valse of vervalste Indische paspoorten kon regelen zoals hij, volgens jullie, voor anderen en voor uw kinderen zou hebben gedaan (CGVS G.(...) p.3,5). Zeker omdat jullie beweren dat hij ook ambtenaren in de luchthaven omkocht om jullie op het vliegtuig te krijgen. Hoewel jullie verklaren dat de smokkelaar de nationaliteit voor u en voor uw echtgenote kocht, komen jullie verklaringen niet met deze handelswijze overeen: jullie bekwamen immers de Indische nationaliteit niet heel snel, maar jullie moesten er volgens uw verklaringen vijf jaar op wachten (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5). Dit is een termijn die eerder overeenstemt met een trage administratieve procedure dan met het eenvoudig aankopen van documenten.

Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat de smokkelaar in het naturalisatieproces de bewijzen van jullie toenmalige identiteit en van jullie langdurig verblijf in India nodig had, met name jullie Afghaanse paspoorten met verblijfsvergunningen en jullie vluchtelingencertificaten (CGVS G.(...) p.5; CGVS G.(...) p.3. Deze stukken zijn immers nodig om een reguliere naturalisatieprocedure op te starten in India, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier toegevoegd werd. Ook dit gegeven past niet in jullie stelling dat een smokkelaar jullie Indische nationaliteit eenvoudigweg kocht maar wijst er eerder op dat jullie op een reguliere manier tot Indische burgers zijn genaturaliseerd. Terzijde valt het daarbij ook op dat jullie niet meer beschikken over de documenten die komen te vervallen bij de verlening van de Indische nationaliteit. Meer bepaald kunnen jullie van jullie Afghaanse paspoorten en van jullie vluchtelingencertificaten geen originelen voorleggen. Jullie verklaren dat deze originele stukken vanuit India opgestuurd werden maar niet aankwamen (CGVS G.(...) p.4; CGVS G.(...) p.5). Het is volgens jullie in India niet toegestaan dergelijke documenten met de post te versturen (CGVS Sunny p.3; CGVS G.(...) p.5). Indien het versturen van documenten niet toegestaan is mag het evenwel verbazen dat deze stukken niet werden geweigerd of naar de afzender teruggestuurd werden maar gewoon verdwenen. Van de mislukte zending kunnen jullie overigens ook geen bewijs aanbrengen (CGVS G.(...) p.4): de nicht die de stukken naar het postkantoor bracht was gehaast waardoor ze het verzendbewijs vergat, zo verklaren jullie (CGVS G.(...) p.8; CGVS G.(...) p.4-5). Bovendien leggen u en uw gezinsleden over het verlies van jullie Afghaanse paspoorten tegenstrijdige verklaringen af. Waar uw dochter beweert dat de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote in de post verloren gingen, verklaren u en uw vrouw dat jullie de Afghaanse paspoorten het laatst zagen toen jullie ze aan de smokkelaar overhandigden (CGVS G.(...) p.4,5; CGVS D.(...) p.5,6,7,8; CGVS G.(...) p.3). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen geven voor het ontbreken van cruciale bewijsstukken voor jullie nieuw verklaarde situatie sterkt het vermoeden dat jullie andermaal niet de ware toedracht verklaren. Tot slot leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over het moment waarop jullie een smokkelaar de opdracht gaven jullie vertrek uit India te regelen. Waar u en uw echtgenote beweren dat jullie omstreeks 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden beweert uw zoon dat jullie in 2008

besloten om jullie geld niet meer aan verlengingen van een verblijfsvergunning te spenderen maar om in de plaats hiervan met jullie geld een smokkelaar jullie reis naar Europa te laten regelen (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5; CGVS Sunny p.3). Geconfronteerd met de verklaringen van haar kinderen vertelt uw echtgenote dat jullie dochter de beslissing nam om met behulp van een smokkelaar naar Europa te verhuizen omdat veel afgestudeerden in India verlaten bij gebrek aan beroepskansen (CGVS G.(...) p.4). Deze versie strookt niet met de eerdere verklaringen van u en uw vrouw dat jullie reeds in 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden om naar Europa te gaan.

Al deze elementen van uw naturalisatieproces stroken op geen enkele manier met jullie verklaringen dat een smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie kocht, maar wijzen er integendeel op dat jullie de Indische nationaliteit op reguliere weg bekwamen. Dat jullie dan ook enkel de nationaliteit voor u en uw echtgenote en niet voor uw kinderen zouden hebben aangevraagd, kan evenmin aanvaard worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat jullie niet aannemelijk maken dat jullie bij terugkeer naar India niet meer over de Indische nationaliteit zouden beschikken. Derhalve dient jullie vrees ten opzichte van India te worden beoordeeld.

Bij terugkeer naar India vrezen jullie enerzijds discriminatie omdat jullie van Afghaanse origine zijn en anderzijds vrezen jullie dat uw dochter het slachtoffer zou worden van een groepsverkrachting (CGVS D.(...) p.10; CGVS G.(...) p.3,4,5 CGVS Sunny p.5,6 CGVS G.(...) p.6,7).

Aan jullie bewering dat jullie in India dermate gediscrimineerd zouden worden dat jullie nood hebben aan de bescherming voorzien in de Vreemdelingenwet kan geen geloof worden gehecht. Jullie stellen dat jullie, ongeacht jullie Indische nationaliteit, in India als Afghanen zullen worden beschouwd en om die reden gediscrimineerd zullen worden. Zowel bij jullie stelling dat jullie als Afghanen beschouwd gaan worden als bij de door jullie gevreesde discriminatie moeten ernstige vraagtekens gesteld worden. Gevraagd naar kenmerken die jullie van de autochtone Indische bevolking onderscheiden, verwijzen uw zoon en dochter naar jullie baarddracht, jullie taal en de wijze waarop jullie de tulband knopen (CGVS Sunny p.6; CGVS G.(...) p.7). Als er dieper ingegaan wordt op het verschil in baarddracht laat uw zoon dit onderscheidend kenmerk meteen vallen, wel houdt hij vast aan zijn stelling dat de sikhs van Afghaanse origine hun tulband anders knopen dan de sikhs van Indische origine (CGVS Sunny p.6). Waarom dit een probleem zou vormen, is geenszins duidelijk. Daarnaast wijzen uw zoon en uw dochter erop dat jullie een andere taal spreken. Jullie spreken Punjabi met enkele woorden Dari door, terwijl de Indiërs Hindi spreken. Hun stelling houdt echter geen stand (CGVS G.(...) p.7; CGVS Sunny p.6). Uw kinderen hebben immers een lange schoolcarrière in New Delhi achter de rug, waardoor ze een zeer goede kennis van het Hindi moeten hebben. Ook u heeft zo'n achttien jaar een succesvolle handelszaak in New Delhi geleid waardoor ook van u aangenomen moet worden dat u een zeer goede kennis van het Hindi heeft opgedaan. Overigens hebben jullie met zo'n 30 miljoen autochtone Indiërs gemeen dat Punjabi jullie moedertaal is en is Punjabi de tweede officiële landstaal in Delhi waardoor er moeilijk volgehouden kan worden dat men jullie in India zal herkennen als zijnde van Afghaanse origine door jullie gebruik van het Punjabi. Aangezien jullie met een groot deel van de Indische bevolking jullie moedertaal, religie, cultuur en uiterlijk delen, kan er niet aangenomen worden dat jullie in die mate door de Indische bevolking herkend zouden worden als Afghanen dat jullie met discriminatie te maken zouden krijgen.

Wat er ook van zij, de discriminatie die jullie zeggen te vrezen is hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig of ernstig om jullie in aanmerking te doen komen een beschermingsstatus. Als enige punten halen jullie aan dat jullie smeergeld gaan moeten betalen om bijvoorbeeld uw kinderen in te schrijven in school, dat uw zoon niet mee kon op schooluitstap en dat jullie niet kunnen gaan werken voor de Indische overheid (CGVS G.(...) p.7; CGVS G.(...) p.5; CGVS Sunny p.6). Jullie stelling dat jullie smeergeld zullen moeten betalen omdat jullie Afghanen zijn, wordt echter onderuit gehaald door uw echtgenote die stelt dat zowel Indiërs als Afghanen smeergeld moeten betalen in India (CGVS G.(...) p.2,3). Jullie stelling dat het betalen van smeergeld een vorm van discriminatie ten opzichte van uw gezin is, komt hierdoor te vervallen. De stelling dat jullie ondanks jullie Indische nationaliteit niet kunnen werken voor de Indische overheid kunnen jullie niet staven. Een dergelijke blote bewering heeft dan ook niet de kracht om een reëel risico op ernstige schade of een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Dat uw zoon als Afghaanse vluchteling in India niet mee op schoolreis kon, kan niet beschouwd worden als een ernstige vorm van discriminatie (CGVS Sunny p.6). Bovendien komen uit jullie verklaringen veel elementen naar boven die erop wijzen dat jullie levenskwaliteit in India niet ernstig aangetast werd door vormen van discriminatie. U vertelt immers dat u als handelaar in India goed verdiende, hetgeen allerm minst op discriminatie door de lokale bevolking wijst (CGVS D.(...) p.9). Bovendien zijn uw kinderen langdurig

naar school gegaan in India. Dat uw dochter India wilde verlaten bij gebrek aan werkgelegenheid is een probleem waarmee volgens uw vrouw een groot deel van de Indische bevolking kampt.

Daarnaast verklaart uw dochter dat zij in India het slachtoffer zal worden van een groepsverkrachting. Zij meent dat ze zich een westerse kledingdracht heeft aangemeten die in India zal gezien worden als een vrijgeleide voor verkrachting (CGVS G.(...) p.2,6,7). Hoewel het CGVS erkent dat verkrachtingen in India een probleem zijn, is een loutere verwijzing naar dit fenomeen onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde vast te stellen. Uw uitspraak dat de kledingdracht in België in India iemand tot een potentieel slachtoffer van een verkrachting maakt, is een stelling die u niet onderbouwt (CGVS G.(...) p.7,8). Uit het geheel van bovenstaande elementen moet er besloten worden dat jullie doorheen de nieuwe elementen in jullie huidige asielaanvraag niet aangetoond hebben dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Naast de hierboven reeds besproken kopieën van de paspoorten en de vluchtelingencertificaten leggen jullie geen stukken neer die zicht kunnen bieden op jullie huidige identiteit of op de problemen die jullie zouden ondervinden bij terugkeer naar India. De geboorteaktes van uw zonen en de schooldocumenten van uw kinderen tonen slechts aan dat jullie in India verbleven. Daarbij moet er nog op de eigenaardigheid gewezen worden dat op de geboorteakte van uw oudste zoon aangegeven staat dat hij de Indische nationaliteit heeft. U vertelt dat deze vermelding het gevolg is van smeergeld dat u het ziekenhuis betaalde (CGVS D.(...) p.9). De stukken in verband met de tewerkstelling van uw kinderen in België hebben geen uitstaans met jullie asielaanvraag. Het militaire boekje heeft u reeds aangebracht bij uw eerdere asielaanvragen en werden toen beoordeeld. De taskara en het militaire boekje geven echter geen inzage in uw huidige identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Afghanistan teruggeduid mag worden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1A van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en van het zorgvuldigheidsbeginsel

In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en

48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin verzoekende partijen als vluchteling erkennen of de subsidiaire bescherming toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: *“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

In uw eerdere asielaanvragen werd er door het CGVS geoordeeld dat u en uw gezinsleden geenszins aannemelijk maakten de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Er werd vastgesteld dat de kennis van u, uw vrouw, uw dochter en uw oudste zoon te kort schoot om geloof te kunnen hechten aan jullie herkomst uit Afghanistan. Tevens werd erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikte bleek dat u en uw echtgenote in werkelijkheid de Indische nationaliteit bezitten en met jullie Indische identiteit visa voor het Verenigd Koninkrijk aanvroegen en verkregen. Voor deze vaststellingen konden jullie geen aannemelijke verklaringen aandragen. De RvV bevestigde dat jullie de asielinstanties verhinderen om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot jullie profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en dat jullie aldus niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust.

In jullie huidige asielaanvragen leggen jullie volledig nieuwe verklaringen af over de identiteit, de verblijfplaatsen en de asielmotieven van u en uw familieleden. Jullie veranderen zowel de namen van u en uw kinderen als hun geboortedata en jullie geven aan dat jullie van 1992 tot 2010 in India verbleven (CGVS D.(...) p.2; CGVS G.(...) p.2,5; CGVS S.(...) p.2). Jullie nemen afstand van de asielmotieven die jullie in jullie eerdere asielaanvragen uiteenzetten en jullie verklaren dat de documenten die jullie neerlegden in jullie vorige asielaanvraag (op uw taskara na) aankochten (CGVS D.(...) p.3,11). Tevens formuleren jullie een antwoord op de bevindingen van het CGVS over de Indische paspoorten waarmee jullie visa voor het Verenigd Koninkrijk bekwamen. Jullie verklaren dat u en uw echtgenote via een smokkelaar de Indische nationaliteit kochten en de eraan verbonden Indische paspoorten gebruikten om naar Europa te reizen. Desalniettemin houden jullie vol dat jullie bij jullie terugkeer naar India niet over de Indische nationaliteit kunnen beschikken. Tevens voegen u en uw gezinsleden eraan toe dat jullie in India gediscrimineerd zullen worden en dat uw dochter het slachtoffer van groepsverkrachting zal worden.

Er moet evenwel opnieuw vastgesteld worden dat jullie ook in jullie vijfde asielaanvraag nog steeds niet voldoen aan de medewerkingsplicht die op jullie rust en dat jullie nieuwe verklaringen, die werden aangepast aan de door het CGVS gedane vaststellingen, zeer weinig geloofwaardig zijn.

Jullie verklaren dat jullie op een bepaald moment een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. Hij zou een langdurig proces zijn opgestart om u en uw echtgenote de Indische nationaliteit te bezorgen. Voor uw kinderen werd de Indische nationaliteit niet aangevraagd: voor hen 'volstond een Indisch paspoort' om hen naar Europa te brengen (CGVS D.(...) p.6; CGVS G.(...)p.3; CGVS S.(...) p.4). U en uw gezinsleden geven toe dat u en uw echtgenote de Indische nationaliteit verkregen. Waar uw dochter en uw zoon beiden verklaren dat ze denken dat uw vrouw en u over de Indische nationaliteit beschikken, benadrukken jullie het vluchtige karakter van jullie Indische nationaliteit (CGVS G.(...) p.6; CGVS S.(...) p.4): u en uw vrouw verklaren dat jullie de Indische nationaliteit effectief verkregen maar dat jullie niet als Indisch staatsburgers gaan erkend worden omdat de smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie aankocht (CGVS G.(...) p.5; CGVS D.(...)p.3,5,11). Jullie stelling wordt evenwel tegengesproken zowel door objectieve vaststellingen in het dossier als door jullie verklaringen over de wijze waarop de smokkelaar jullie reis naar Europa regelde.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat jullie de Indische paspoorten niet neerleggen in jullie huidige asielaanvraag. Jullie eigen authentieke Indische paspoorten werden door de smokkelaar afgenomen bij aankomst in Europa, zo verklaren jullie. Hoewel jullie niet meer in het bezit zouden zijn van de paspoorten werden ze wel herhaaldelijk door verschillende instanties gecontroleerd. Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010. Na een verblijf van dertig tot veertig dagen in het Verenigd Koninkrijk besloten jullie naar India terug te keren omdat jullie de overtocht van het Verenigd Koninkrijk naar het Europese vasteland te gevaarlijk achtten (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...)p.3,10). Dat jullie er de voorkeur aan gaven om naar India terug te keren wijst op een zekere zorgeloosheid die niet overeenstemt met jullie huidige stelling dat jullie in India als fraudeurs gearresteerd gaan worden. Als tegenindicatie voor de echtheid van de paspoorten wijzen u en uw echtgenote erop dat de smokkelaar jullie speciaal naar de luchthaven van Bombay bracht omdat hij daar een regeling getroffen had (CGVS D.(...)p.4,9; CGVS G.(...)p.3). Jullie verklaringen stroken evenwel niet met de verklaringen van uw dochter die stelt dat jullie van de luchthaven van New Delhi naar Dubai vlogen (CGVS G.(...)p.2). Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat u en uw gezinsleden effectief over de Indische nationaliteit beschikken en dat jullie stelling dat jullie deze nationaliteit en bijhorende documenten op frauduleuze wijze verkregen en jullie bijgevolg niet terug kunnen keren naar India ongeloofwaardig is.

Ook jullie verklaringen over het proces waarop jullie de Indische nationaliteit verkregen kunnen niet overtuigen. U en uw echtgenote verklaren dat jullie in 2004 of 2005 een smokkelaar de opdracht gaven om jullie naar Europa te brengen. De smokkelaar kocht voor u en uw vrouw de nationaliteit aan om zo aan Indische paspoorten te komen, terwijl hij voor uw kinderen enkel Indische paspoorten regelde. Het is onduidelijk waarom de smokkelaar voor uw vrouw en u de Indische nationaliteit moest kopen en niet gewoon valse of vervalste Indische paspoorten kon regelen zoals hij, volgens jullie, voor anderen en voor uw kinderen zou hebben gedaan (CGVS G.(...)p.3,5). Zeker omdat jullie beweren dat hij ook ambtenaren in de luchthaven omkocht om jullie op het vliegtuig te krijgen. Hoewel jullie verklaren dat de smokkelaar de nationaliteit voor u en voor uw echtgenote kocht, komen jullie verklaringen niet met deze handelswijze overeen: jullie bekwamen immers de Indische nationaliteit niet heel snel, maar jullie moesten er volgens uw verklaringen vijf jaar op wachten (CGVS D.(...)p.4; CGVS G.(...)p.4,5). Dit is een termijn die eerder overeenstemt met een trage administratieve procedure dan met het eenvoudig aankopen van documenten.

Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat de smokkelaar in het naturalisatieproces de bewijzen van jullie toenmalige identiteit en van jullie langdurig verblijf in India nodig had, met name jullie Afghaanse paspoorten met verblijfsvergunningen en jullie vluchtelingencertificaten (CGVS G.(...)p.5; CGVS G.(...)p.3. Deze stukken zijn immers nodig om een reguliere naturalisatieprocedure op te starten in India, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier toegevoegd werd. Ook dit gegeven past niet in jullie stelling dat een smokkelaar jullie Indische nationaliteit eenvoudigweg kocht maar wijst er eerder op dat jullie op een reguliere manier tot Indische burgers zijn genaturaliseerd. Terzijde valt het daarbij ook op dat jullie niet meer beschikken over de documenten die komen te vervallen bij de verlening van de Indische nationaliteit. Meer bepaald kunnen jullie van jullie Afghaanse paspoorten en van jullie vluchtelingencertificaten geen originelen voorleggen. Jullie verklaren dat deze originele stukken vanuit India opgestuurd werden maar niet aankwamen (CGVS G.(...) p.4; CGVS G.(...) p.5). Het is volgens jullie in India niet toegestaan dergelijke documenten met de post te versturen (CGVS Sunny p.3; CGVS G.(...) p.5). Indien het versturen van documenten niet toegestaan is mag het evenwel verbazen dat deze stukken niet werden geweigerd of naar de afzender teruggestuurd werden maar gewoon verdwenen. Van de mislukte zending kunnen jullie overigens ook geen bewijs aanbrengen (CGVS G.(...) p.4): de nicht die de stukken naar het postkantoor bracht was gehaast waardoor ze het verzendbewijs vergat, zo verklaren jullie (CGVS G.(...) p.8; CGVS G.(...) p.4-5). Bovendien leggen u en uw gezinsleden over het verlies van jullie Afghaanse paspoorten tegenstrijdige verklaringen af. Waar uw dochter beweert dat de Afghaanse paspoorten van u en uw echtgenote in de post verloren gingen, verklaren u en uw vrouw dat jullie de Afghaanse paspoorten het laatst zagen toen jullie ze aan de smokkelaar overhandigden (CGVS G.(...) p.4,5; CGVS D.(...) p.5,6,7,8; CGVS G.(...) p.3). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen geven voor het ontbreken van cruciale bewijsstukken voor jullie nieuw verklaarde situatie sterkt het vermoeden dat jullie andermaal niet de ware toedracht verklaren. Tot slot leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over het moment waarop jullie een smokkelaar de opdracht gaven jullie vertrek uit India te regelen. Waar u en uw echtgenote beweren dat jullie omstreeks 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden beweert uw zoon dat jullie in 2008 besloten om jullie geld niet meer aan verlengingen van een verblijfsvergunning te spenderen maar om in de plaats hiervan met jullie geld een smokkelaar jullie reis naar Europa te laten regelen (CGVS D.(...) p.4; CGVS G.(...) p.4,5; CGVS Sunny p.3). Geconfronteerd met de verklaringen van haar kinderen vertelt uw echtgenote dat jullie dochter de beslissing nam om met behulp van een smokkelaar naar Europa te verhuizen omdat veel afgestudeerden in India verlaten bij gebrek aan beroepskansen (CGVS G.(...) p.4). Deze versie strookt niet met de eerdere verklaringen van u en uw vrouw dat jullie reeds in 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden om naar Europa te gaan.

Al deze elementen van uw naturalisatieproces stroken op geen enkele manier met jullie verklaringen dat een smokkelaar de Indische nationaliteit voor jullie kocht, maar wijzen er integendeel op dat jullie de Indische nationaliteit op reguliere weg bekwamen. Dat jullie dan ook enkel de nationaliteit voor u en uw echtgenote en niet voor uw kinderen zouden hebben aangevraagd, kan evenmin aanvaard worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat jullie niet aannemelijk maken dat jullie bij terugkeer naar India niet meer over de Indische nationaliteit zouden beschikken. Derhalve dient jullie vrees ten opzichte van India te worden beoordeeld.

Bij terugkeer naar India vrezen jullie enerzijds discriminatie omdat jullie van Afghaanse origine zijn en anderzijds vrezen jullie dat uw dochter het slachtoffer zou worden van een groepsverkrachting (CGVS D.(...) p.10; CGVS G.(...) p.3,4,5 CGVS Sunny p.5,6 CGVS G.(...) p.6,7).

Aan jullie bewering dat jullie in India dermate gediscrimineerd zouden worden dat jullie nood hebben aan de bescherming voorzien in de Vreemdelingenwet kan geen geloof worden gehecht. Jullie stellen dat jullie, ongeacht jullie Indische nationaliteit, in India als Afghanen zullen worden beschouwd en om die reden gediscrimineerd zullen worden. Zowel bij jullie stelling dat jullie als Afghanen beschouwd gaan worden als bij de door jullie gevreesde discriminatie moeten ernstige vraagtekens gesteld worden. Gevraagd naar kenmerken die jullie van de autochtone Indische bevolking onderscheiden, verwijzen uw zoon en dochter naar jullie baarddracht, jullie taal en de wijze waarop jullie de tulband knopen (CGVS Sunny p.6; CGVS G.(...) p.7). Als er dieper ingegaan wordt op het verschil in baarddracht laat uw zoon dit onderscheidend kenmerk meteen vallen, wel houdt hij vast aan zijn stelling dat de sikhs van Afghaanse origine hun tulband anders knopen dan de sikhs van Indische origine (CGVS Sunny p.6). Waarom dit een probleem zou vormen, is geenszins duidelijk. Daarnaast wijzen uw zoon en uw dochter erop dat jullie een andere taal spreken. Jullie spreken Punjabi met enkele woorden Dari door, terwijl de Indiërs Hindi spreken. Hun stelling houdt echter geen stand (CGVS G.(...) p.7; CGVS Sunny p.6). Uw kinderen hebben immers een lange schoolcarrière in New Delhi achter de rug, waardoor ze een zeer

goede kennis van het Hindi moeten hebben. Ook u heeft zo'n achttien jaar een succesvolle handelszaak in New Delhi geleid waardoor ook van u aangenomen moet worden dat u een zeer goede kennis van het Hindi heeft opgedaan. Overigens hebben jullie met zo'n 30 miljoen autochtone Indiërs gemeen dat Punjabi jullie moedertaal is en is Punjabi de tweede officiële landstaal in Delhi waardoor er moeilijk volgehouden kan worden dat men jullie in India zal herkennen als zijnde van Afghaanse origine door jullie gebruik van het Punjabi. Aangezien jullie met een groot deel van de Indische bevolking jullie moedertaal, religie, cultuur en uiterlijk delen, kan er niet aangenomen worden dat jullie in die mate door de Indische bevolking herkend zouden worden als Afghanen dat jullie met discriminatie te maken zouden krijgen.

Wat er ook van zij, de discriminatie die jullie zeggen te vrezen is hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig of ernstig om jullie in aanmerking te doen komen een beschermingsstatus. Als enige punten halen jullie aan dat jullie smeergeld gaan moeten betalen om bijvoorbeeld uw kinderen in te schrijven in school, dat uw zoon niet mee kon op schooluitstap en dat jullie niet kunnen gaan werken voor de Indische overheid (CGVS G.(...) p.7; CGVS G.(...) p.5; CGVS Sunny p.6). Jullie stelling dat jullie smeergeld zullen moeten betalen omdat jullie Afghanen zijn, wordt echter onderuit gehaald door uw echtgenote die stelt dat zowel Indiërs als Afghanen smeergeld moeten betalen in India (CGVS G.(...) p.2,3). Jullie stelling dat het betalen van smeergeld een vorm van discriminatie ten opzichte van uw gezin is, komt hierdoor te vervallen. De stelling dat jullie ondanks jullie Indische nationaliteit niet kunnen werken voor de Indische overheid kunnen jullie niet staven. Een dergelijke blote bewering heeft dan ook niet de kracht om een reëel risico op ernstige schade of een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Dat uw zoon als Afghaanse vluchteling in India niet mee op schoolreis kon, kan niet beschouwd worden als een ernstige vorm van discriminatie (CGVS Sunny p.6). Bovendien komen uit jullie verklaringen veel elementen naar boven die erop wijzen dat jullie levenskwaliteit in India niet ernstig aangetast werd door vormen van discriminatie. U vertelt immers dat u als handelaar in India goed verdiende, hetgeen allerm minst op discriminatie door de lokale bevolking wijst (CGVS D.(...) p.9). Bovendien zijn uw kinderen langdurig naar school gegaan in India. Dat uw dochter India wilde verlaten bij gebrek aan werkgelegenheid is een probleem waarmee volgens uw vrouw een groot deel van de Indische bevolking kampt.

Daarnaast verklaart uw dochter dat zij in India het slachtoffer zal worden van een groepsverkrachting. Zij meent dat ze zich een westerse kledingdracht heeft aangemeten die in India zal gezien worden als een vrijgeleide voor verkrachting (CGVS G.(...) p.2,6,7). Hoewel het CGVS erkent dat verkrachtingen in India een probleem zijn, is een loutere verwijzing naar dit fenomeen onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde vast te stellen. Uw uitspraak dat de kledingdracht in België in India iemand tot een potentieel slachtoffer van een verkrachting maakt, is een stelling die u niet onderbouwt (CGVS G.(...) p.7,8). Uit het geheel van bovenstaande elementen moet er besloten worden dat jullie doorheen de nieuwe elementen in jullie huidige asielaanvraag niet aangetoond hebben dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Naast de hierboven reeds besproken kopieën van de paspoorten en de vluchtelingencertificaten leggen jullie geen stukken neer die zicht kunnen bieden op jullie huidige identiteit of op de problemen die jullie zouden ondervinden bij terugkeer naar India. De geboorteaktes van uw zonen en de schooldocumenten van uw kinderen tonen slechts aan dat jullie in India verbleven. Daarbij moet er nog op de eigenaardigheid gewezen worden dat op de geboorteakte van uw oudste zoon aangegeven staat dat hij de Indische nationaliteit heeft. U vertelt dat deze vermelding het gevolg is van smeergeld dat u het ziekenhuis betaalde (CGVS D.(...) p.9). De stukken in verband met de tewerkstelling van uw kinderen in België hebben geen uitstaans met jullie asielaanvraag. Het militaire boekje heeft u reeds aangebracht bij uw eerdere asielaanvragen en werden toen beoordeeld. De taskara en het militaire boekje geven echter geen inzage in uw huidige identiteit."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Met de verwijzing naar algemene rapporten omtrent de situatie van sikhs in Afghanistan, doen verzoekende partijen geen afbreuk aan de gedane vaststellingen. Verzoekende partijen maakten immers niet aannemelijk dat zij niet meer over de Indiase nationaliteit zouden beschikken. Ook tonen zij geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan. Met de

algemene stelling dat ze niet terug kunnen naar India omdat ze daar slecht behandeld zullen worden door de Indiërs en de lokale autoriteiten niet in staat zijn om hen te beschermen beperken zij zich tot louter blote beschouwingen doch doen zij op geen enkele wijze afbreuk aan de voormelde concrete en pertinente vaststellingen.

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat zij gelet op hun terugkeer naar India zorgeloos zouden zijn geweest, wordt in het verzoekschrift enkel verwezen naar het gegeven dat zij naar India zijn teruggekeerd op advies en met hulp van een mensensmokkelaar die besloten heeft naar welke stad zij dienden te reizen gelet op zijn connectie in de luchthaven. Niet alleen is dit slechts een algemene bewering, doch hiermee doen zij geenszins afbreuk aan de gedane pertinente vaststellingen:

“Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010.” Verzoekende partijen doen hier geen afbreuk aan.

Ook werd de verschoningsgrond dat de smokkelaar hen naar een bepaalde stad bracht omdat hij daar een regeling had getroffen reeds gebruikt als tegenindicatie voor de echtheid van de paspoorten, maar werden er desbetreffend tegenstrijdige verklaringen afgelegd: *“(…) wijzen u en uw echtgenote erop dat de smokkelaar jullie speciaal naar de luchthaven van Bombay bracht omdat hij daar een regeling getroffen had (CGVS D.(...)p.4,9; CGVS G.(...)p.3). Jullie verklaringen stroken evenwel niet met de verklaringen van uw dochter die stelt dat jullie van de luchthaven van New Delhi naar Dubai vlogen (CGVS G.(...)p.2).”*

Waar verzoekende partijen stellen dat zij zowel in 2004-2005 als later in 2008 de mensensmokkelaar gecontacteerd hebben om hun reis te regelen trachten zij louter de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen te verenigen, maar overtuigen zij niet. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde immers terecht vast dat eerste en tweede verzoekende partij verklaarden dat zij omstreeks 2004 of 2005 een smokkelaar contacteerden, terwijl de derde verzoekende partij stelde dat dit in 2008 gebeurde.

Verzoekende partijen stellen voorts dat zij een klacht indienden tegen de dossierbehandelaar op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omdat deze niet objectief is en aan de tweede verzoekende partij gezegd zou hebben dat zij toneel aan het spelen was. Verzoekende partijen geven voorts weer dat op het gehoor van de vierde verzoekende partij door de dossierbehandelaar gezegd werd dat *“U moet het met mij doen, anders krijgt u geen kans meer om gehoord te worden”*. Verzoekende partij menen dan ook dat de verwerende partij dit dossier niet op een objectieve manier kan behandelen aangezien er een klacht werd ingediend.

De Raad stelt vast dat in het gehoorverslag van tweede verzoekende partij door de dossierbehandelaar op geen enkel ogenblik werd gesteld dat de tweede verzoekende partij toneel aan het spelen was of dat de tweede verzoekende partij op een of andere manier geschoffeerd of beledigd werd. Bovendien werd de dossierbehandelaar op het einde van het gehoor van de tweede verzoekende partij door haar bedankt voor de tijd die reeds in de asielaanvragen werd gestoken.

Er mag niet aan worden voorbijgegaan dat de verzoekende partijen eerder reeds vier asielaanvragen hebben ingediend om vervolgens bij hun vijfde asielaanvraag volstrekt andere verklaringen afleggen omtrent hun identiteit, verblijfplaatsen en asielmotieven. Uit het gehoorverslag van de tweede verzoekende partij blijkt dat gelet op de gegeven omstandigheden de dossierbehandelaar weliswaar kritische vragen heeft gesteld, doch geenszins op enige wijze niet objectief zou gehandeld hebben. Overigens doen verzoekende partijen geen enkele afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen die gesteund zijn op hun eigen verklaringen. De Raad ontwaart op geen enkel ogenblik doorheen de asielprocedure enige subjectieve beoordeling door de verwerende partij.

Wat betreft de stelling dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de verklaringen van vierde verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken om de beslissing te motiveren, moet worden

opgemerkt dat op basis van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk kon worden opgemaakt dat dat hij zijn asielaanvraag geheel steunt op dezelfde motieven die zijn vader, zijn moeder, zijn broer en zijn zus uiteen hebben gezet. Derhalve kon de verwerende partij correct verwijzen naar de beslissing van verzoekers vader (stuk 10, vragenlijst).

Waar thans gesteld wordt dat de verwerende partij niet wist of vierde verzoekende partij wel de kans heeft gekregen om bij de Dienst Vreemdelingenzaken al zijn asielmotieven uiteen te zetten en of deze werden voorgelezen, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier genoegzaam blijkt dat de vierde verzoekende partij zijn asielmotieven op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft kunnen uiteen zetten en dat het verslag aan hem werd voorgelezen (stuk 10, vragenlijst). Bovendien brengt de vierde verzoekende partij in onderhavig verzoekschrift geen eigen motieven bij, noch geeft hij te kennen dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet al zijn asielmotieven heeft kunnen weergeven of dat er daar problemen zijn gerezen van welke aard ook.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat derde en vierde verzoekende partijen om terug te keren naar India ambtenaren zullen moeten omkopen gaan zij volstrekt voorbij aan de voormelde vaststellingen die hier nogmaals worden hernomen:

“Zo bekwam u onder uw Indische identiteit tweemaal een visum voor het Verenigd Koninkrijk, terwijl uw gezinsleden er elk één verkregen. In 2010 reisden jullie ook effectief aan de hand van jullie visa naar het Verenigd Koninkrijk, waar jullie ongeveer een maand verbleven om vervolgens naar India terug te keren. Jullie werden onder jullie Indische nationaliteit terug toegelaten tot het Indisch grondgebied. Vervolgens vroegen jullie met succes een visum aan de Nederlandse overheid aan, om vervolgens het vliegtuig naar Nederland te nemen (CGVS G.(...) p.3; CGVS D.(...) p.3,4,5,6,9). Dat jullie dit traject hebben kunnen afleggen, bevestigt niet alleen dat jullie effectief over authentieke Indische paspoorten beschikken maar ook dat u, uw echtgenote en uw kinderen erkend werden als Indisch staatsburgers door de Indische, de Britse en de Nederlandse autoriteiten. Jullie stelling dat jullie de Indische nationaliteit afgenomen zal worden en dat jullie gearresteerd zullen worden bij terugkeer naar India omdat de smokkelaar jullie naturalisatie afkocht, houdt dan ook geen stand, temeer gezien jullie terugkeer naar India in 2010.”

Ook blijkt uit de overige vaststellingen van de bestreden beslissingen genoegzaam dat er geen geloof kon worden gehecht aan de verklaring dat enkel de Indiase nationaliteit voor eerste en tweede verzoekende partij werd aangevraagd en niet voor de derde en de vierde verzoekende partij. Verzoekende partijen brengen niets concreet in tegen deze vaststellingen. Het betoog dat zij andere normen en waarden hebben en zij niet in een land willen wonen waar voor het bekomen van elk administratief document steekpenningen moet betaald worden is dan ook irrelevant.

De verwijzing naar het gegeven dat *“verweerster geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekers tot de etnische en religieuze minderheden behoren in Afghanistan”* en heeft nagelaten om te motiveren waarom verzoekers op basis hiervan niet in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet is gelet op de gedane vaststellingen met betrekking tot hun Indiase nationaliteit en verblijf in India dan ook geen ernstig verweer.

Met de louter algemene stelling dat zij lang in België verblijven, tonen zij niet aan dienvolgens een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient immers *in concreto* te worden aangetoond waarbij zij echter in gebreke blijven.

Per aanvullende nota van 23 november 2017 geeft raadsman P. Robert te kennen dat hij raadsman Sakhi Mir-Baz opvolgt voor wat betreft de derde en vierde verzoekende partijen.

Artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De procedure is schriftelijk. De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.”

Artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”.

Uit de lezing van de aanvullende nota van derde en vierde verzoekende partijen blijkt dat inhoudelijk een aantal argumenten worden aangebracht betreffende de situatie van derde en vierde verzoekende partijen en dit gestaafd met de UNHCR *Guidelines* van 19 april 2016 (stuk 1) en een uittreksel uit the Law of refugee status van 2014 (stuk 2), een situatie en informatie die reeds gekend en bekend was op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, en aldus louter als repliek geldt op de bestreden beslissingen van de derde en vierde verzoekende partijen en geen nieuw element uitmaakt in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet.

Een replieknota kan krachtens artikel 39/76, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet slechts worden ingediend als repliek op het schriftelijk verslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van het onderzoek van de nieuwe gegevens en elementen, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Gelet op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan deze aanvullende nota slechts in aanmerking worden genomen in zoverre deze betrekking heeft op de hierin aangevoerde nieuwe elementen en wordt deze voor het overige uit de debatten geweerd.

Een nieuw element betreft evenwel het schrijven van meester P. Robert aan UNHCR te Brussel van 26 september 2017 (stuk 3) en het antwoord van UNHCR van 21 november 2017 (stuk 4). Dit laatste stuk wordt nogmaals ter terechtzitting neergelegd. Volgens de raadsman van derde en vierde verzoekende partijen blijkt hieruit genoegzaam dat zij niet bij het UNHCR in India werden geregistreerd en er dus geen vluchtelingenstatuut hadden waardoor de vraag rijst of ze deze in die omstandigheden zonder de tussenkomst van het UNHCR konden verwerven. Bij de aanvullende nota wordt de “*citizenship act*” gevoegd van India (stuk 5), waarin voorzien wordt in vier gevallen van toekenning of verkrijging van de Indiase nationaliteit, waarin volgens meester Robert de derde en vierde verzoekende partijen zich niet bevinden.

Vooreerst stelt de Raad vast dat eerste verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft aangegeven dat zij, haar echtgenote en oudste dochter in 1992 uit Afghanistan zijn gevlucht (stuk 16, verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15). Er dient te worden gewezen op het feit dat derde en vierde verzoekende partijen gelet op de gegevens aanwezig in het administratief dossier op het ogenblik dat eerste en tweede verzoekende partijen naar India vertrokken en zich aldaar vestigden nog niet geboren waren. Ook blijkt uit de brief van UNHCR dat zij niet over informatie beschikken dat de eerste en tweede verzoekende partijen de naturalisatieprocedure aan het doorlopen zijn of het staatsburgerschap bekomen met assistentie van het UNHCR, doch wijzen zij erop dat het mogelijk is dat zij dit op eigen kracht aanvroegen en bekwamen.

Gelet op wat voorafgaat oordeelt de Raad in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat eerste en tweede verzoekende partijen het naturalisatieproces hebben doorlopen en de Indische nationaliteit hebben.

Op basis van voormelde nationaliteitswetgeving blijkt uit artikel 5 (Citizenship by Registration (staatsburgerschap door registratie (eigen vertaling)) dat een persoon als staatsburger van India kan worden geregistreerd als hij behoort tot een welbepaalde categorie. Zo blijkt uit categorie D dat minderjarige kinderen van personen die het Indiaas staatsburgerschap hebben als Indiaas staatsburger kunnen geregistreerd worden. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen omtrent het traject dat alle verzoekende partijen hebben ondernomen dat bevestigt dat alle verzoekende partijen erkend werden als Indiaas staatsburgers door de Indiase, de Britse en de Nederlandse autoriteiten, kan niet worden aangenomen dat derde en vierde verzoekende partij de Indiase nationaliteit niet zouden verworven hebben.

Het argument dat zij om India te kunnen verlaten valse paspoorten hebben moeten laten opmaken waardoor minstens eerste verzoekende partij het risico in India loopt om op basis van artikel 17 van deze wet tot een gevangenisstraf van 5 jaar te worden veroordeeld, is dan ook niet aannemelijk.

2.5. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat dat zij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in India een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

Bijgevolg maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.8. Verzoekende partijen vragen in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 744 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF